Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 16 (220)
Joi 20 aprilie 1967
8 pagini — 1 leu

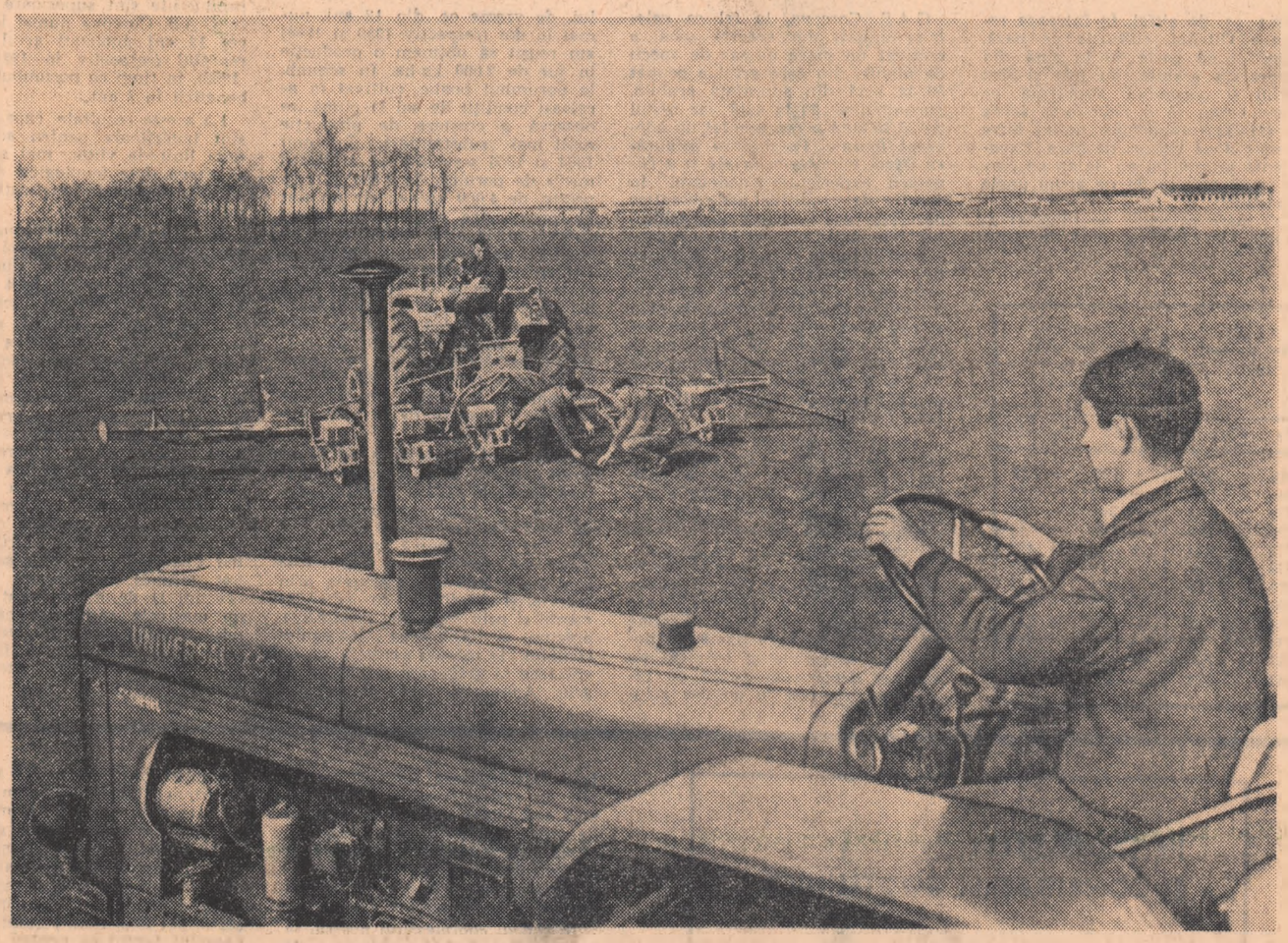

De priceperea și hărnicia mecanicilor agricoli, sub îndrumarea directă a specialiștilor, depinde acum ca, prin folosirea cu intensitate a tractoarelor și mașinilor agricole, însămînțarea porumbului să fie terminată la timp, executîndu-se lucrări de bună calitate. Aceste obiective se află și în atenția mecanizatorilor de la G.A.S. Filiași, regiunea Oltenia

Foto : AGERPRES

DIN SUMAR:

- BRIGADIERI ÎN LARGUL PRIMĂVERII (pag. 3)
- Acțiuni intercooperatiste în raionul Zimnicea: IZVOARE ÎMBLÎNZITE (pag. 3)
- Investiții în cooperativele agricole: IMPERATIVE ÎN CONSTRUCȚIA DE SERE (pag. 4)
- CORELAȚIA DENSITATE-PRODUCȚIE LA SFECLA DE ZAHĂR (pag. 4)
- FURAJE MAI MULTE, MAI BUNE ȘI MAI IEFTINE (pag. 5)
- DIALOG: REDACȚIE—CITITORI (pag. 6)

O MANIFESTARE CĂLDUROASĂ A PRIETENIEI ROMÂNO-BULGARE

De cîteva zile se află în vizită oficială în țara noastră delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Bulgaria, condusă de tovarășul Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

În spiritul tradiționalei sale ospitalități, poporul român și-a primit bucuros oaspeții. Mărturie a acestui simțămînt au fost zecile de mii de bucureșteni care la aeroportul Capitalei și de-a lungul străzilor acesteia au salutat cu căldură pe membrii delegației.

Vizita oaspeților dragi constituie o manifestare plină de semnificație a prieteniei și colaborării frățești româno-bulgare. Ea întregește o veche tradiție de bună vecinătate și de luptă comună pentru neatîrnare și progres. Prietenia româno-bulgară a căpătat în condițiile socialismului un conținut nou, ea înflorește tot mai puternic pe măsură ce se dezvoltă relațiile politice, economice, tehnice, științifice și culturale dintre cele două țări. Subliniind această idee tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea : „Noi vedem în vizita dumneavoastră, dragi oaspeți, o manifestare de seamă a prieteniei și colaborării frățești dintre popoarele, țările și partidele noastre unite prin țelul comun al construirii socialismului, prin mărețele idei ale internaționalismului proletar".

Ceea ce au realizat cele două partide comuniste în domeniul intensificării colaborării multilaterale reciproce româno-bulgare reprezintă o treaptă nouă, superioară, în istoria relațiilor dintre România și Bulgaria.

Pe temelia dezvoltării rapide și complexe a economiei celor două țări, colaborarea româno-bulgară pe diferite planuri capătă noi posibilități de adîncire. „Considerăm — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — că există condiții favorabile ca România și Bulgaria să extindă în continuare cooperarea reciprocă în producție, în domeniul tehnicii și științei, în folosul dezvoltării social-economice a ambelor țări. Întărirea și lărgirea continuă a prieteniei și colaborării frățești dintre România și Bulgaria constituie o contribuție activă la cauza dezvoltării prieteniei și unității țărilor socialiste, la întărirea forțelor socialismului în întreaga lume".

La rîndul său, apreciind condițiile favorabile pentru lărgirea cooperării reciproce, tovarășul Todor Jivkov a subliniat :

„Ajutorul reciproc și colaborarea dintre țările noastre socialiste corespund cursului obiectiv al dezvoltării noastre social-economice, intereselor sistemului mondial socialist și accelerează mersul nostru înainte".

În după-amiaza zilei de luni, au început convorbirile oficiale între delegațiile de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România și Republicii Populare Bulgaria. După cum s-a subliniat, discuțiile care au început între cele două delegații au un caracter rodnic și prietenesc și se desfășoară într-un spirit de sinceritate deplină, de stimă și respect reciproc.

Atmosfera cordială, caldă în care are loc vizita în țara noastră a reprezentanților Bulgariei socialiste este profund semnificativă pentru relațiile dintre popoarele român și bulgar, care își exprimă astăzi, încă o dată, hotărîrea de a colabora tot mai strîns, tot mai rodnic în interesul lor reciproc și în interesul general al cauzei păcii și socialismului.

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII ÎN G.A.S.

O etapă importantă în activitatea unităților agricole de stat

Ing. Angelo MICULESCU

prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Eveniment de importanță excepțională pentru agricultura noastră de stat, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967 cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat a fost primită de către toți specialiștii, tehnicienii și muncitorii din G.A.S. cu deosebit interes și satisfacție.

Prevederile Hotărîrii au un conținut profund, inovator, reprezentînd o adevărată cotitură în întreaga activitate a gospodăriilor de stat. Aceste unități trebuie să devină centre puternice ale producției agricole, întreprinderi agroindustriale moderne, în care să se aplice pe scară largă cuceririle științei și practicii noi, tehnologia modernă ; ridicîndu-se la nivelul marilor unități agricole din țările cu agricultură înaintată unitățile agricole de stat vor trebui să fie exemplu de organizare științifică a producției pentru întreaga agricultură socialistă.

Pentru traducerea în viață cît mai devreme a măsurilor stabilite de plenară, Hotărîrea prevede că **„noul sistem de organizare a fermelor și întreprinderilor va fi pus în aplicare experimental încă din acest an, într-un număr de unități, și se vor pregăti condițiile pentru a se extinde în toată agricultura de stat începînd cu anul 1968".** În baza acestei sarcini, Consiliul de Miniștri a elaborat recent o Hotărîre prin care acordă Consiliului Superior al Agriculturii dreptul de a înființa — cu titlu experimental — întreprinderi agricole de stat organizate pe sistemul fermelor, care să aibă ca obiect producerea, industrializarea și livrarea produselor argozootehnice.

Fiind primele unități care iau ființă în noua strucură a agriculturii de stat, întreprinderile experimentale vor da posibilitatea perfecționării sistemului îmbunătățit de activitate a unităților, cîștigîndu-se astfel, în fiecare regiune, experiența necesară pentru trecerea încă de la începutul noului an agricol 1967—1968, adică din această toamnă, a tuturor gospodăriilor la noua formă de conducere, planificare, finanțare și organizare.

În afara întreprinderilor experimentale, care se vor organiza în următoarele zile în fiecare regiune, se înființează și un număr de întreprinderi — etalon. Prin dotarea lor la nivelul celei mai avansate tehnici mondiale, prin tehnologiile aplicate, organizarea științifică a producției, exploatarea utilajului etc se preconizează ca întreprinderile-etalon să fie modelul agriculturii de stat de mîine.

Întreprinderile experimentale se constituie prin arondarea unor gospodării, secții sau sectoare din unitățile actuale, cuprinse într-un perimetru teritorial convenabil, astfel ca să se asigure condițiile pentru buna desfășurare a procesului de producție pe ferme. Pentru zonele specializate se vor grupa gospodării de stat de același profil sau cu perspectivă de dezvoltare a aceloraș ramuri de producție, spre a se realiza întreprinderi specializate. De asemenea, în vederea verificării proceselor de producție pe diferite profile, se constituie și întreprinderi mixte.

În organizarea primelor întreprinderi experimentale, alegerea gospodăriilor se face ținîndu-se seama de nivelul mediu în ce privește potențialul de producție și dotație și de reunirea în cadrul lor a unor ferme cu profil corespunzător principalelor activități agricole în regiune. Această orientare este deosebit de importantă, ea contribuie la obținerea concluziilor și luarea măsurilor cele mai potrivite atunci cînd se va trece la organizarea pe scară largă a tuturor întreprinderilor și fermelor agricole de stat.

Sediul central al întreprinderii trebuie astfel ales încît să aibă o legătură directă cu fermele și să permită o bună funcționare a tutu-

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe primul loc al agendei lucrărilor agricole:

SEMĂNATUL PORUMBULUI

În întreaga țară, lucrările agricole de primăvară sînt în plină desfășurare. Ritmurile susținute ce se înregistrează de la o zi la alta modifică considerabil procentele înscrise în situațiile operative, sporind numărul unităților și al raioanelor care încheie și ultima etapă a actualei campanii : semănatul porumbului. În acest număr, prezentăm aspecte întîlnite în urmă cu cîteva zile în regiunile Dobrogea, București, Oltenia și Banat.

Răspunderea cu care a fost privită și pregătită, din capul locului, desfășurarea lucrărilor agricole din primăvara acestui an, evidentul spirit organizatoric în folosirea bazei tehnice-materiale situează regiunile Oltenia, București și Dobrogea pe primele locuri. **În raioanele Lehliu, Călărași, Feteși, Alexandria, Urziceni din regiunea București, în cele din sudul Olteniei — Caracal, Corabia, Băilești, Calafat — și în raioanele Adamclisi și Negru Vodă din regiunea Dobrogea, semănatul porumbului este practic încheiat.** Unitățile agricole din regiunea Oltenia însămînțaseră cu porumb, pînă în seara zilei de 17 aprilie, 187 900 de hectare, ceea ce înseamnă 65 la sută din suprafața planificată. **Gospodăriile de stat din trustul Băilești au încheiat semănatul, iar cele din trustul Caracal se apropie de sfîrșit.** În regiunile București și Dobrogea se înregistrau la aceeași dată procente ce reprezintă 60,4 la sută și, respectiv, 45 la sută din plan.

O reușită a acestei primăveri o constituie încadrarea fiecărei lucrări, în mai mare măsură decît în anii trecuți, în perioada optimă. A devenit astfel posibilă, în condițiile respectării și, uneori, ale depășirii vitezei zilnice planificate, executarea unor lucrări de foarte bună calitate. Este o constatare pe care cîmpul însuși o impune, o notă bună la adresa mecanizatorilor, a căror activitate are, în această etapă, ponderea cea mai mare.

— Zilele acestea vom încheia semănatul porumbului în unitățile pe care le deservim, ne declara, la data raidului, tovarășul **Ion Năstase,** directorul S.M.T. Cuza Vodă, regiunea București. De altfel într-o serie de cooperative agricole — 1 Mai din comuna Cuza Vodă, Vișini din comuna Independența, Grădiștea — lucrarea s-a terminat. Am lucrat cu 30 de semănători SPC—6, cu 18 mai mult decît în anul trecut. 4 din ele au adaptată semnalizarea electrică, care permite mecanizatorilor urmărirea fiecărei secții de lucru.

La S.M.T. Orțișoara, regiunea Banat, utilizarea rațională a celor 63 de semănători 2. SPC-2 și a celor 7 semănători SPC-6 a asigurat scurtarea la 8 zile a perioadei de însămînțare a porumbului. Executarea unor lucrări de bună calitate a fost din timp pregătită, iar acum este susținut urmărită. În toate unitățile deservite, parcelele au fost date în primire mecanizatorilor care efectuează toate lucrările, pînă la recoltare. În raza de activitate a stațiunilor de mașini și tractoare Topraisar, Chirnogeni și Cogealac din regiunea Dobrogea, atelierele mobile amenajate pentru campania de primăvară, dotate cu piese de schimb și aparate de sudură, au intervenit operativ pentru remedierea defecțiunilor ivite în teren.

Am reținut din relatarea tovarășului director al S.M.T. Cuza Vodă, ca o preocupare deosebită în vederea realizării unui semănat de calitate, a asigurării densității optime, adaptarea, la semănătorile SPC-6, a sistemului de semnalizare electrică. Din păcate, însă, n-am putut face această constatare de prea multe ori. La S.M.T. Sărulești, nici una din cele 26 de semănători SPC-6 nu este prevăzută cu semnalizare electrică, iar la gospodăria de stat Jegălia doar una din cele 8 semănători are această adaptare.

Preocuparea pentru asigurarea densității optime — criteriu important de apreciere a calității semănatului — ne-a prilejuit, în general, constatări îmbucurătoare. În majoritatea cazurilor, date fiind condițiile naturale bune, cît și cele superioare de pregătire a terenului, sînt asigurate densități mai mari decît în anii trecuți. Nu putem trece peste asta fără a aminti un fapt reținut din relatarea tov. ing. **Ilarion Țîrcă,** de la cooperativa agricolă de producție din comuna Gîrla Mare, regiunea Oltenia. În primăvara aceasta, pentru prima dată, cooperatorii de aici și-au propus să realizeze o densitate diferențiată, în funcție de hibrid și de terenul în care este semănat. Cu ajutorul mecanizatorilor, la fiecare din cele 4 semănători 2. SPC-2 a fost sudată,

(Continuare în pag. a 4-a)

ACUMULĂRILE la baza creșterii producțiilor și a veniturilor noastre

Gheorghe GOINA

Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole „Viața nouă" din comuna Sintana, Regiunea Crișana.

Cu cinci ani în urmă, cînd toată țara a sărbătorit încheierea cooperativizării agriculturii, noi, cei de la Sintana, am avut, ca să spun așa, și motive particulare de sărbătoare : cooperativa noastră a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I pentru succesele obținute în dezvoltarea și întărirea proprietății obștești, în creșterea producției de cereale, a efectivelor de animale și a produselor lor, pentru vînzarea către stat a însemnate cantități de produse agricole. Totodată, eu am primit titlul de Erou al Muncii Socialiste.

(Continuare în pag. a 3-a)

În atenția cooperativelor agricole

Revista „Agricultura socialistă" va publica, începînd din luna mai, informații publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea, între cooperative, a unor produse agricole și animale de producție. Se primesc, de asemenea, anunțuri care să ușureze schimbul sau vînzarea de material lemnos, materiale de construcție și produse de uz gospodăresc obținute din activități anexe (araci, cozi de furci și de sape, căruțe, mături de sorg, perii, împletituri, coșuri etc), precum și vînzarea de materiale și utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole și altor unități din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse și materiale se vor desfășura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul informației, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se va indica numărul de cont din care urmează a se face plata și condițiile de apariție, se vor trimite pe adresa : Agenția de publicitate Editura „Scînteia", București, Oficiul poștal 45, str. 13 Decembrie nr. 26, Blocul 8, telefon 14.15.16.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se va percepe un spor de 50 la sută.

buletin meteorologic

Circulația aeriană predominantă în săptămîna ce urmează, de la 21 la 27 aprilie, va fi cea de nord și nord-est, determinată de regimul de mare presiune atmosferică ce își are centrul în spațiul insulelor Britanice. Această circulație atmosferică va transfera în regiunile noastre mase de aer umed, din care cauză vremea va fi favorabilă ploilor.

În primele trei zile vremea va fi relativ călduroasă, cu cer schimbător, mai mult noros. Vor cădea ploi slabe și de scurtă durată în partea de sud a țării și ceva mai abundente și mai prelungite în nord, precum și în zona de munte. Temperatura va scădea mai accentuat în Transilvania și nordul Modovei, ea va oscila ziua între 14 și 20 de grade, iar nopțile vor fi fără îngheț și brume.

Între 24 și 26 aprilie, vremea va fi relativ închisă și umedă, cu înnorări persistente și cu ploi intermitente în toate regiunile. Unele din aceste ploi vor da cantități importante de apă atît în nord, cît și în sudul țării. Vîntul se va roti iarăși dinspre nord-est și se va intensifica în toate regiunile țării, dar mai ales în cîmpia Dunării ; aceste întăriri ale vîntului vor fi de scurtă durată. Nopțile vor fi destul de călduroase, însă zilele, din cauza cerului noros și a ploilor, vor fi destul de reci, temperatura oscilînd între 15 și 18 grade.

După trecerea acestor fronturi de ploaie, vremea se va ameliora pentru o zi în toată țara. Cerul va deveni variabil, vîntul va slăbi din intensitate, iar temperatura va crește apreciabil, urcînd ziua la peste 20 de grade în cea mai mare parte a țării, exceptînd regiunea de munte și litoralul.

N. TOPOR

ORGANIZAREA ŞTIINŢIFICĂ A PRODUCŢIEI ŞI A MUNCII ÎN G. A. S.

CINE POATE ALEGE CEA MAI POTRIVITĂ STRUCTURĂ A CULTURILOR

Am reţinut, cu multă satisfacţie, din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R din 27—28 martie 1967 cu privire la îmbunătăţirea conducerii, planificării, finanţării şi organizării gospodăriilor agricole de stat ideea că scopul noilor forme organizatorice ce vor fi aplicate în agricultura de stat este crearea tuturor condiţiilor care să asigure soluţionarea operativă, eficientă a problemelor multiple ridicate de producţia agricolă, folosirea la maximum a întregului potenţial material şi de forţei de muncă existente în unităţile agricole de stat, valorificarea spiritului de iniţiativă a experienţei şi priceperii oamenilor muncii din unităţi.

Pe bună dreptate, Hotărîrea arată că actualul sistem de planificare a producţiilor este defectuos, în sensul că planul de producţie şi economico-financiar al gospodăriilor se stabileşte de către departament şi trust, fără participarea directă a specialiştilor şi a celorlalte cadre din unităţi, care cunosc cel mai bine posibilităţile şi condiţiile concrete de muncă şi de producţie ale acestora.

Legat de această problemă am să mă refer, în continuare, la unele greşeli care s-au făcut şi în unitatea noastră în ce priveşte stabilirea structurii culturilor, la efectele negative ale acestui lucru, precum şi la unele măsuri pe care considerăm că este necesar să le luăm în vederea obţinerii unei eficienţe maxime a producţiei. Aceasta cu atît mai mult, cu cît, potrivit Hotărîrii, trecerea la conducerea directă a exploatării agricole ne va da nouă, cadrelor de specialitate, posibilitatea să ne punem în valoare experienţa, cunoştinţele tehnice şi capacitatea organizatorică în vederea creşterii nivelului tehnic în conducerea producţiei şi folosirii mai eficiente a bazei tehnico-materiale de care dispune unitatea noastră.

Este cunoscut faptul că în raionul Strehaia, pe teritoriul căruia se află amplasată G.A.S. Corcova, ca, de altfel, în întreaga regiune Oltenia, culturile de bază, care ocupă peste 80 la sută din suprafaţa arabilă, au fost şi sînt grîul şi porumbul. Problema pe care vreau să o ridic este aceea a stabilirii raportului optim între aceste două culturi de bază. Experienţa acumulată an de an ne permite să tragem de pe acum unele concluzii.

O mare perioadă de timp, şi anume din 1949 şi pînă în 1959, G.A.S. Corcova, la fel ca celelalte unităţi din această zonă, a cultivat un mare număr de specii de plante, din care grîul a ocupat 50 la sută din suprafaţa arabilă, porumbul — 30 la sută, iar restul de 20 la sută a reprezentat un adevărat mozaic. Pe măsura asigurării bazei tehnico-materiale şi a căpătării experienţei necesare, în funcţie de condiţiile pedoclimatice naturale, acest raport s-a schimbat oarecum. La acest lucru a contribuit în bună măsură şi acţiunea de concentrare şi specializare a producţiei. Trebuie spus însă că, în ultimii 12 ani, structura de plan şi ponderea celor două culturi vegetale au înclinat, de la un an la altul, fie în favoarea grîului, fie în cea a porumbului, aşa cum se poate vedea, de altfel, şi din tabelul alăturat.

Anul	Suprafaţa cultivată ha		Prod. medie kg/ha		Cheltuieli pe ha lei		Preţ de cost lei/to		Beneficii sau pierderi la ha (+ —) lei	
	Grîu	Porumb	Grîu	Porumb	Grîu	Porumb	Grîu	Porumb	Grîu	Porumb
1955	153	126	919	1619	816	825	810	600	+ 175	+ 242
1956	400	126	796	775	832	690	1040	890	— 32	— 70
1957	410	105	1050	1688	1621	1615	1330	823	— 347	— 38
1958	400	104	1220	1202	1395	800	1090	760	— 109	+ 49
1959	180	100	1945	2858	1535	1787	773	626	+ 453	+ 497
1960	300	68	1300	1418	1380	1288	1070	1217	— 76	— 588
1961	300	44	1368	1667	2069	2318	1520	1115	— 671	— 753
1962	250	110	1443	2500	2200	2700	1392	1050	— 565	— 627
1963	200	316	1500	2661	2056	2016	1364	747	— 546	+ 141
1964	300	341	1795	3600	2149	2775	1194	760	— 348	+ 144
1965	350	300	1703	2710	1857	2073	1087	765	— 148	+ 91
1966	200	523	1952	4000	2476	2407	1251	620	— 489	+ 718

Analizînd evoluţia suprafeţelor celor două culturi se observă o scădere bruscă, în 1959, a celei ocupate de grîu, ca urmare a dezarondării gospodăriei. Apoi, suprafaţa de grîu a crescut din nou, în detrimentul celei de porumb.

Din dinamica producţiei medii se observă un evident şi firesc progres. Însă, ca specialist, care lucrez într-o unitate ce dispune de aproape întreaga gamă de posibilităţi materiale şi tehnice, nu mă pot declara mulţumit cu rezultatele obţinute în cultura grîului, de vreme ce, din 12 ani, numai în doi (respectiv 1959 şi 1966) am reuşit să obţinem o producţie în jur de 2 000 kg/ha. În schimb, la porumbul boabe, cultivat în aceleaşi condiţii de sol şi climă, se observă o creştere de producţie mult mai substanţială. În anii 1964 şi 1966 s-au obţinut producţii medii de porumb de 3 600 şi, respectiv, de 4 000 kg/ha; ele nu sînt de prea mare răsunet în raport cu realizările altor unităţi care au condiţii naturale mai prielnice. Pentru zona respectivă ele reprezintă totuşi ceva, întrecînd de două ori producţia de grîu (Menţionăm că suprafeţele reduse de pe care se obţin uneori producţii de grîu în jur de 2 500 kg/ha nu însumează în întregul raion nici 100 ha, reprezentînd, în raport cu întreaga suprafaţă ocupată de această cultură, sub 1 la sută).

Dată fiind importanţa ce se acordă culturii grîului, această cultură ocupă în cadrul unităţii noastre cele mai bune terenuri, deşi nu dă producţii pe măsura porumbului. De bună seamă, nu putem spune că ameliorarea treptată şi continuă a terenurilor actuale, prin corectarea aciditătii cu amendamente şi prin îngrăşări progresive, precum şi aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice nu vor face să sporească producţia de grîu. Apreciem, însă, că la aceleaşi măsuri şi în aceleaşi condiţii, porumbul răspunde mai bine eforturilor în condiţiile zonei noastre.

Analizînd eficienţa economică a celor două culturi, se desprinde faptul că, deşi cheltuielile pe hectarul cultivat cu porumb sînt mai mari decît la cel cultivat cu grîu, datorită volumului mai mare de lucrări şi, în special, folosirii forţei de muncă manuale, totuşi preţul de cost este, în general, mult sub cel al grîului, prin faptul că producţiile sînt superioare. Astfel, în G.A.S. Corcova numai în 2 din cei 12 ani analizaţi grîul a fost rentabil (respectiv în 1955 şi în 1959), în timp ce porumbul a dat beneficii în 7 ani.

La aceste rezultate, care în final sînt hotărîtoare pentru adoptarea unei linii de viitor, mai adăugăm şi cîteva date fenologice, determinate în perioada analizată, şi anume:

— Înfloritul grîului coincide cu perioada de curenţi şi ploi reci de la finele lunii mai şi din prima parte a lunii iunie, fapt ce determină o fecundaţie incompletă.

— Datorită umidităţii atmosferice în exces, dezvoltarea plantelor şi a bobului în perioada următoare înfloritului este puternic afectată de boli criptogamice (rugini); acest lucru se observă pregnant în aspectul paielor care în zona noastră au o culoare brună.

— Faptul că umiditatea este ridicată în această parte a regiunii şi raionului este confirmată de frecvenţa mare a zilelor cu ceaţă persistentă pe văile rîurilor Motru, Coşuştea şi Husniţa, care străbat terenul în sensuri diferite, precum şi de microclimatul creat de masivele păduroase care acoperă culmile dealurilor vecine. În asemenea condiţii este firesc ca grîul să ştiţăvească puternic şi, adesea pînă la o treime din numărul de spice să rămînă complet sterile. În schimb, cultura porumbului suportă mai uşor capriciile naturii de la finele lunii mai şi începutul lunii iunie; aceasta, deoarece porumbul este o plantă mai hidrofilă în stadiul de creştere intensă şi are un coeficient de transpiraţie mult superior grîului.

Observaţiile şi concluziile enunţate, ca şi constanţa în producţie a porumbului, la un nivel mult superior faţă de grîu au preocupat colectivul nostru de muncă. Aceasta ne-a determinat să cerem insistent în ultimii ani extinderea primei culturi în detrimentul celeilalte, astfel încît raportul de 1/3 să fie schimbat din favoarea grîului în cea a porumbului. Dovada justeţei acestei cereri o constituie, de altfel, rezultatele anului 1966, cînd, trecînd cu curaj la cultivarea porumbului pe aproape 70 la sută din întreaga suprafaţă arabilă a gospodăriei am realizat o producţie medie de 4 000 kg/ha, la un preţ de cost de 620 de lei/tonă. În felul acesta, unitatea noastră a putut livra peste plan cantitatea de 1 000 de tone de porumb, scoţînd gospodăria din impasul pierderilor provocate de calamităţile naturale produse sectorului horticol. Dacă mai adăugăm şi faptul că pentru cultura porumbului mai dispunem de rezerve de creştere a producţiei, ca eşalonarea mai raţională a hibrizilor, îngrăşarea corespunzătoare etc., factori incomplet folosiţi în anul trecut, putem afirma că producţia realizată în 1966 nu reprezintă limita maximă, ci numai o treaptă pe scara obţinerii unor producţii superioare.

Ing. Titi PETEREU
directorul G.A.S. Corcova, regiunea Oltenia

ÎN COMPLEXELE ŞI COMBINATELE ZOOTEHNICE MĂSURILE STABILITE POT FI APLICATE FĂRĂ ÎNTÎRZIERE

Privirile oricărui călător aflat în trecere pe ruta Oltenita—Călăraşi nu pot să nu fie reţinute de siluetele unor construcţii noi care, prin vioiciunea coloritului pastelat, înviorează întinsa cîmpie a malului dunărean. Este vorba de complexul de la Ulmeni, în care se vor creşte şi îngrăşa anual peste 100 000 de porci, ceea ce reprezintă circa 10 000 de tone de carne. La fel ca şi cele de la Căzăneşti, Brăila, Călăraşi, Modelu, Băileşti şi Caracal, complexul de la Ulmeni reprezintă, pe drept cuvînt, unul din obiectivele de seamă realizate pînă în prezent în cadrul preocupărilor pentru dezvoltarea intensivă a agriculturii noastre socialiste.

Ritmicitatea impusă de volumul mare al producţiei face ca, începînd de la procesul de reproducţie şi pînă la expedierea la abator a porcilor graşi, întreaga tehnologie de creştere şi îngrăşare să se desfăşoare cu precizie de ceasornic, în limitele parametrilor stabiliţi. În cadrul acestei tehnologii, gradul înalt de mecanizare şi automatizare a determinat sporirea considerabilă a productivităţii muncii faţă de sistemele de creştere tradiţionale, gospodăreşti. Un climat, deci, care favorizează organizarea ştiinţifică a procesului de producţie, perfecţionarea continuă a metodelor de lucru.

— *Tocmai datorită acestor considerente*, ne relata inginerul Nicolae Balmuş, directorul unităţii, cu ocazia unei vizite pe care am făcut-o recent la „fabrica de carne" de la Ulmeni, *cred că o mare parte din măsurile cuprinse în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătăţirea conducerii, planificării, finanţării şi organizării gospodăriilor agricole de stat, pot fi aplicate fără întîrziere în cadrul marilor complexe şi combinate industriale zootehnice.*

La prima vedere, datorită caracterului pronunţat al concentrării şi specializării producţiei din aceste unităţi, s-ar părea că principiile de funcţionare, fondate pe cele mai moderne tehnologii, nu ar mai putea comporta îmbunătăţiri deosebite. Cu toate acestea, lucrurile nu stau chiar aşa.

— *Indicaţia ca specialiştii să lucreze efectiv acolo unde se realizează producţia*, a continuat inginerul Balmuş, *răspunde la două imperative în cadrul complexului nostru. În primul rînd, prin calificarea sa înaltă, specialistul asigură o îndrumare tehnică de calitate şi supraveghează nemijlocit, faza cu faza, desfăşurarea întregii activităţi. În acelaşi timp, el devine cel mai competent cadru în acţiunea de organizare ştiinţifică a muncii, avînd la îndemînă atît posibilitatea introducerii în practică a tehnologiilor avansate, cît şi a verificării directe a eficienţei lor economice.*

În cadrul complexului nostru, în actuala formă de organizare, cele 3 linii, care în ultimă instanţă pot constitui sectoare oarecum de sine stătătoare, sînt conduse de cîte un specialist. În cadrul liniei sale tehnologice, el răspunde de întregul proces de producţie, începînd cu organizarea montei şi a fătărilor, continuînd cu creşterea purceilor şi terminînd cu îngrăşarea şi livrarea porcilor graşi. În momentul de faţă, studiem posibilitatea modificării acestui sistem. Cred că rezultatele ar fi mult mai bune în cazul în care am organiza complexul în două sectoare distincte şi anume: unul de reproducţie, a cărui producţie marfă să fie grăsunii livraţi la greutatea de 25 kg, şi altul de îngrăşare care, preluînd grăsunii, să-i crească în continuare pînă la greutatea de livrare.

Această „specializare în cadrul specializării", susţinută prin argumente convingătoare şi de către inginerul *Ion Georgescu* şi medicul veterinar *Constantin Samoilă*, ar permite o cunoaştere şi mai profundă a particularităţilor specifice reproducţiei, creşterii şi îngrăşării şi ar favoriza, fără îndoială, obţinerea unor rezultate şi mai bune.

Din discuţia purtată cu inginerul şef *Mihai Bogza* am reţinut în mod deosebit faptul că pentru a putea organiza ştiinţific şi conduce cu competenţă sectorul său de activitate, specialistul trebuie să fie, aşa cum remarcă Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R., şi un bun economist. Nu poate fi indiferent faptul că de la o scroafă se obţin una sau două fătări pe an, că de la fiecare fătare se înţarcă sub 10 sau peste 10 purcei, că un kilogram de spor de creştere în greutate se realizează cu mai puţin ori mai mult de 3 unităţi nutritive.

— *De aceste probleme ne-am ocupa şi noi mai îndeaproape*, a intervenit tovarăşul Aurel Dava, contabilul şef al unităţii, *dacă o mare parte din timpul nostru nu ar fi afectată întocmirii unor situaţii, de multe ori similare, cerute de departament, de trust, de bancă etc. Economistul, după părerea mea, nu trebuie să aibă numai rolul de observator-înregistrator. Este nevoie ca el să cunoască în amănunt specificul întreprinderii, să facă studii economice, ştiinţifice, capabile să contribuie la reducerea preţului de cost al producţiei marfă.*

Pe această linie, generalizarea calculelor mecanice ar scuti pe ingineri şi economişti de irosirea unui timp destul de preţios care, dedicat studiului şi cercetării, ar putea avea efecte concrete asupra producţiei. Simplificarea calculelor în sistemul de salarizare constituie, de asemenea, o problemă de mare importanţă.

Condiţiile existente şi relaţiile financiare ale complexelor şi combinatelor industriale zootehnice permit ca în cel mai scurt timp să se poată trece operativ la transpunerea în practică a indicaţiilor stabilite în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R.

La complexul de la Ulmeni, ca pretutindeni, această acţiune se bizuie pe entuziasmul şi priceperea întregului colectiv de muncă, de-nic să-şi pună toată energia creatoare în slujba progresului tehnic şi creşterii continue a beneficiilor unităţii.

Ing. Lucian ROŞCA

PROFILAREA ŞI SPECIALIZAREA ÎŞI VOR ARĂTA ŞI MAI EVIDENT AVANTAJELE

Printre măsurile de o deosebită importanţă, menite să contribuie la organizarea ştiinţifică a producţiei în G.A.S., prevăzute de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967 cu privire la îmbunătăţirea conducerii, planificării, finanţării şi organizării gospodăriilor agricole de stat este şi aceea a continuării într-un ritm susţinut a profilării şi specializării unităţilor agricole de stat, astfel ca pînă în 1970 această acţiune să fie încheiată.

Acţiunea de concentrare şi specializare în unitatea noastră a început în anul 1963; trustul şi departamentul au stabilit ca G.A.S. Iaşi să se profileze în sectorul vegetal pe cultura porumbului şi viticultură, iar în zootehnie pe creşterea vacilor pentru lapte (avem 560 de vaci). Anul trecut, gospodăria a depăşit beneficiile planificate cu 840 000 de lei. Consider însă că rezultatele pe care le-am dobîndit nu sînt pe măsura posibilităţilor existente. Ce ne-a împiedicat să le valorificăm?

Mă voi rezuma la cîteva din deficienţele semnalate de Hotărîre, care s-au manifestat şi în unitatea noastră. Necazuri am avut, de pildă, în privinţa planificării investiţiilor: în general, nu ni s-au acordat fonduri pentru obiectivele propuse de unitatea noastră în funcţie de condiţiile concrete de dezvoltare a producţiei. Astfel, la punctul Tomeşti — unde terenul este în general deluros, bun pentru viticultură — gospodăria noastră are 135 ha plantate cu viţă de vie, de pe care scoate uşor 6500—7000 kg de struguri la hectar. Restul suprafeţei, pînă la 450 ha, este păşune slab productivă; tot aici avem şi 81 ha de teren arabil, pe care cultivăm porumb. Faptul că această suprafaţă este împărţită în 131 de parcele determină obţinerea unor producţii scăzute, în jur de 1800 kg de porumb la ha, cu un mare volum de cheltuieli. Gospodăria noastră a întocmit 5 ani la rînd documentaţii pentru a planta o parte din aceste dealuri slab productive cu viţă de vie. Organele noastre tutelare nu ne-au aprobat însă investiţiile necesare acestui scop, deşi în zona respectivă există condiţii favorabile şi o bună tradiţie în cultivarea viţei de vie. Aşa se face că, în timp ce de la via care ocupă 135 ha obţinem anual beneficii (în 1966 — peste 600 000 de lei), restul terenului ne aduce mereu pierderi.

În domeniul valorificării superioare a terenurilor am întîmpinat greutăţi şi de altă natură, provocate mai ales de modul defectuos în care se face planificarea preţului de cost, şi anume stabilirea baremului fix de cheltuieli la care nu s-a ţinut întru totul seama de cerinţele agrotehnicii înaintate. De pildă, cheltuielile cerute de aplicarea complexului de măsuri privind lucrările de pregătire a terenului, de îngrijire a culturilor, de aplicare a îngrăşămintelor chimice etc. au depăşit întotdeauna baremul de cheltuieli. Eram obligaţi astfel, pentru a reduce cheltuielile, să renunţăm în mod automat la unele lucrări şi la anumite cantităţi de îngrăşăminte. Iar aceasta s-a răsfrînt în producţii mai slabe, în beneficii mai mici.

Şi modul defectuos de finanţare şi creditare a gospodăriilor de stat, formele greoaie, inchistate în discordanţă cu cerinţele producţiei, ne-au produs greutăţi. Pentru îngrăşămintele aflate în stoc şi neadministrate după trei luni de la primire, de exemplu, filiala Băncii Naţionale ne penaliza, percepîndu-ne dobînzi, bineînţeles imputabile celor „vinovaţi". Eram în felul acesta nevoiţi, chiar dacă cerinţele agrotehnice nu o impuneau, să administrăm îngrăşămintele chimice oricum. În toamnă, de exemplu, am împrăştiat 60 de tone de azotat de amoniu, în valoarea de 60 000 de lei, deşi cunoşteam că în acea perioadă eficacitatea azotatului era extrem de mică. Noroc că nu ne-a sosit toată cantitatea, de 308 tone, cu care am fost planificaţi în noiembrie şi decembrie. Dacă am fi ţinut-o în stoc pînă în primăvară, penalizările s-ar fi ridicat la valoarea îngrăşămintelor.

Prin aplicarea noii forme de planificare şi aprovizionare vor fi înlăturate asemenea racile, vom putea să ne spunem cuvîntul ca specialişti cînd anume este mai bine să se aplice îngrăşămintele sau alte lucrări agrotehnice.

Petru IOV
ing. şef al G.A.S. Iaşi

O ETAPĂ IMPORTANTĂ ÎN ACTIVITATEA UNITĂŢILOR AGRICOLE DE STAT

(Urmare din pag. 1)

ror sectoarelor de producţie sau de deservire (ateliere, instalaţii de prelucrare etc.). O deosebită atenţie trebuie acordată sectorului de mecanizare şi transporturi care, în funcţie de condiţiile specifice (sarcini, construcţii existente, dotări cu utilaje etc.) pot căpăta forme organizatorice sau funcţionale specializate. De asemenea, la stabilirea perimetrului şi a organizării interioare a întreprinderii şi fermelor trebuie să se ţină seama de sistemele hidroameliorative existente sau de cele prevăzute în actualul cincinal: organizarea se poate face pe sisteme întregi sau pe tronsoane funcţionale.

Aşa cum stabileşte Plenara C.C. al P.C.R. ferma agricolă este unitatea economică de producţie de bază. În acţiunea de organizare a întreprinderilor experimentale, ca, de altfel, a tuturor unităţilor agricole de stat, de mare importanţă este să se pornească de la stabilirea fermelor şi, apoi, prin însumarea acestora, să se ajungă la întreprindere. Ar fi cu totul greşit să ne oprim la indicatorii întreprinderii pentru a deduce din ei pe cei ai fermelor.

Delimitarea şi organizarea fermelor trebuie să aibă în vedere: realizarea unor unităţi (ferme) pe cît posibil specializate pe unul din cele trei sectoare de producţie — vegetal, animal sau industrial — şi, în cadrul acestora, pe un număr restrîns de produse-marfă; deplina utilizare a terenului, pe categorii de folosinţă, a amenajărilor hidroameliorative şi a construcţiilor existente. Dimensionarea fermelor trebuie să fie corespunzătoare condiţiilor teritoriale, volumului de activitate, specificului de producţie, existenţei căilor de comunicaţie şi a altor factori locali care concură la realizarea producţiei sau a costurilor acesteia.

În vederea uşurării acţiunii de reorganizare a unităţilor agricole de stat s-a elaborat un studiu cu privire la măsurile de îmbunătăţire a organizării gospodăriilor agricole de stat, care a fost difuzat la toate regiunile. El cuprinde unele date orientative. Astfel, în funcţie de intensitatea gradului de exploatare se recomandă ca mărimea fermelor de producţie vegetală să fie de 500—1 500 ha pentru culturile de cîmp, de 100—200 ha pentru culturile de legume de cîmp, de 150—200 ha pentru plantaţiile viticole, de 200—300 ha pentru plantaţiile pomicole. De asemenea, se recomandă ca mărimea fermei de producţie animală să fie de 2000—4000 de taurine la îngrăşat, de 500—1000 de vaci pentru lapte, de 10 000—20 000 de porci la îngrăşat în sistem gospodăresc, de 300—600 de scroafe, de 48 000—100 000 de păsări şi de 5 000—20 000 de ovine. Ferma mixtă de producţie agro-zootehnică se va organiza numai în cazurile cînd cele două activităţi de producţie — vegetală şi animală — nu se pot delimita ca ferme de sine stătătoare.

Toate aceste limite sînt orientative, în organizarea fermelor trebuind să se ţină seama, în primul rînd, de condiţiile specifice în care se va desfăşura activitatea. În general, criteriul principal în dimensionarea fermelor îl reprezintă posibilitatea de a conduce direct activitatea de organizare şi realizare a producţiei.

Din analizele efectuate rezultă că, în final, vor funcţiona 3 300—3 500 de ferme, din care aproximativ 1400 vor fi ferme pentru culturi de cîmp, 600 — ferme hortivitícole, 900— ferme pentru producţia animală, specializate pe specii şi categorii de animale şi 500 — ferme cu activitate mixtă. Reiese de aici că majoritatea fermelor vor fi încă de la început, specializate.

La organizarea fermelor este indicat să se acorde o deosebită atenţie folosirii actualelor sedii ale brigăzilor şi secţiilor, a mijloacelor fixe existente, eventualele amenajări şi completări să poată fi realizate imediat şi să nu fie de proporţii mari. Fiecare şef de fermă are latitudinea să-şi reţină numai acele mijloace fixe care-i sînt necesare pentru exploatare. De bună seamă, schimbarea destinaţiei oricărui mijloc fix trebuie făcută cu mult discernămînt pentru a nu se cădea în cealaltă extremă — aceea ca şeful de fermă, tentat de reducerea amortismentelor, să renunţe la mijloacele necesare pentru ca apoi să revină pe parcurs cu alte cerinţe.

Ţinîndu-se seama că ne aflăm în plină campanie agricolă de primăvară, înfiinţarea fermelor şi întreprinderilor experimentale nu trebuie să producă nici o perturbare a bunei desfăşurări a procesului de producţie. Este necesar, de asemenea, să fie reexaminate tehnologiile prevăzute pentru exploatare şi să fie luate măsuri corespunzătoare de îmbunătăţire, de completare — în funcţie de noile condiţii create de organizare — de dotare cu maşini şi utilaje la nivelul necesităţilor, de încadrare cu cadre tehnice de specialitate, de stabilire a nevoilor de muncitori permanenţi şi sezonieri. Fiecare modificare adusă sectoarelor de plan trebuie să ducă la mobilizarea rezervelor, să se justifice prin rezultatele economice pe care le va aduce.

Alegerea cadrelor are o importanţă covîrşitoare pentru bunul mers al fermelor şi întreprinderilor. Şeful de fermă va fi figura centrală în agricultura de stat, avînd rolul hotărîtor în realizarea activităţii de producţie şi economice. De calităţile profesionale şi organizatorice ale şefului de fermă, de modul cum va şti să aleagă oamenii cu care colaborează permanent va depinde în cea mai mare măsură valorificarea spiritului de iniţiativă, a experienţei şi priceperii oamenilor muncii din aceste unităţi. „Esenţa noului sistem de organizare şi conducere în agricultura de stat — precizează Hotărîrea — va fi lărgirea atribuţiilor, a competenţelor şi răspunderii celor ce lucrează în sfera nemijlocită a producţiei agricole, pentru gospodărirea cît mai eficientă a mijloacelor puse la dispoziţie de stat, pentru creşterea continuă a producţiei agricole, pentru scăderea cheltuielilor, pentru sporirea rentabilităţii tuturor unităţilor agricole ale statului".

Nu mai puţină importanţă vor avea cadrele ce vor lucra în întreprinderi. Alături de director va activa şi un inginer tehnolog, a cărui misiune va fi aceea de a studia şi recomanda pentru introducerea în practica unităţii respective a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii interne şi de peste hotare.

Noul sistem de salarizare şi premiere va spori în mod considerabil cointeresarea lucrătorilor din sectorul de stat al agriculturii în rezultatele muncii lor, va întări răspunderea, inclusiv cea materială, pentru modul în care îşi îndeplinesc atribuţiile încredinţate. Veniturile specialiştilor şi ale celorlalţi lucrători din ferme, inclusiv premierea, se stabilesc în funcţie de aportul adus la realizarea planului de producţie şi de beneficii. Şi, trebuie spus că, pentru muncă harnică şi rezultate bune, veniturile vor creşte simţitor faţă de trecut. Fiecare salariat al fermei va fi interesat în sporirea volumului de producţie — marfă, de economii. Specialiştii cu studii superioare vor fi remuneraţi în funcţie de gradul profesional. Plata celorlalţi lucrători se va face în regie, în mod diferenţiat.

În vederea deplinei reuşite a acţiunii de înfiinţare atît a întreprinderilor experimentale şi etalon, cît şi a celorlalte unităţi agricole de stat, Departamentul a luat măsura de a constitui colective de specialişti, bine instruiţi, care să se deplaseze la regiuni şi la trusturile teritoriale gostat pentru a sprijini organele locale, pînă la finalizarea organizării fermelor şi întreprinderilor.

ACUMULĂRILE
la baza creşterii producţiilor şi a veniturilor noastre

(Urmare din pag. 1)

Acordarea acestor distincţii de către partidul şi statul nostru a fost înţeleasă aşa cum trebuie de toţi cooperatorii din Sintana : răsplată pentru rezultatele bune obţinute şi, în acelaşi timp, obligaţia de a munci mai bine, mai spornic, pentru creşterea producţiilor şi dezvoltarea cooperativei. Ceea ce ne-am şi străduit să facem, fapt ilustrat, printre altele, de următorul exemplu : faţă de 13 210 020 de lei, valoarea fondului de bază în 1962, la sfîrşitul anului 1966 acest fond a ajuns la 21 081 416 lei.

Socotesc că acest exemplu ilustrează principalul din activitatea noastră : **atenţie cît mai mare sporirii acumulărilor, creării tuturor condiţiilor pentru intensificarea producţiei.** Mai ales în ultimii ani, pe baza indicaţiilor date de partid, eforturile noastre au fost îndreptate în aceste direcţii. Despre ele vreau să vorbesc mai jos.

Terenul nostru are o asemenea aşezare încît este exclusă posibilitatea folosirii pentru irigat a vreunei ape de suprafaţă. De aceea a trebuit să căutăm alte soluţii. Şi le-am găsit prin forarea unor puţuri de captare a apei freatice. Am forat 39 de asemenea puţuri, a căror apă ne-a asigurat irigarea unei suprafeţe de aproape 400 ha. Pentru procurarea celor patru aspersoare şi nouă pompe de care aveam nevoie, am cheltuit 115 000 de lei, sumă pe care am recuperat-o din plin prin spororile de recoltă obţinute de pe terenurile irigate. În ceea ce priveşte chimizarea, este cred, de ajuns să menţionez că anul trecut am folosit cu peste 70 000 de kg mai multe îngrăşăminte chimice, îndeosebi azotoase, decît în 1965. În felul acesta, fără să ne putem bucura de un an prea prielnic, am realizat anul trecut producţii destul de bune în toate sectoarele, între care, în medie, 2 320 kg de grîu şi 3 300 kg de porumb boabe la ha. Sectorul zootehnic s-a dezvoltat, de asemenea, simţitor. El ne-a adus în 1965 un venit bănesc de peste 3 200 000 de lei.

Dar cheltuielile făcute cu mecanizarea lucrărilor, extinderea irigaţiilor şi a chimizării nu reprezintă decît o parte din sumele investite în scopul intensificării producţiei. La noi există o bună tradiţie în cultivarea legumelor, îndeosebi a tomatelor ; hotărîţi să valorificăm cum putem mai bine această tradiţie anul trecut am amenajat, cu fonduri proprii şi cu credite de la stat, o seră în suprafaţă de două hectare. Este o seră modernă, a cărei construcţie ne-a costat aproape 4 200 000 de lei, şi care ne-a adus chiar în acest prim an de folosinţă un venit bănesc de peste 2 200 000 de lei.

Investiţiile făcute ne-au cerut, desigur, eforturi financiare însemnate, dar membrii cooperativei noastre înţeleg bine că fără asemenea eforturi nu este cu putinţă să progresăm în ritm susţinut. De aceea, adunarea generală a cooperativei agricole a aprobat în 1966 alocarea la fondul de acumulare a 22,8 la sută din valoarea producţiei nete. Efectele unor investiţii însemnate, în stare să asigure dezvoltarea continuă a producţiei, se văd chiar de pe acum. Faţă de 14 228 423 de lei venit bănesc realizat anul trecut, în 1967 ne-am planificat să obţinem 15 329 048 de lei.

Aceasta ne-a dat posibilitatea ca, paralel cu creşterea volumului de investiţii, să asigurăm o retribuire sporită a muncii cooperatorilor, fapt care se reflectă nemijlocit în traiul lor : sute de case noi, televizoare şi alte aparate electrotehnice şi de uz casnic etc. De altfel, în ultimii ani, membrii cooperativei noastre primesc lunar avansuri băneşti în contul zilelor-muncă efectuate.

Ca şi anul trecut, o parte din fondurile de investiţii — investim în total 3 142 000 de lei — le folosim în 1967 pentru îmbunătăţiri funciare. În general, terenurile noastre de cultură sînt terenuri joase, dar o suprafaţă de circa 700 ha. dinspre Şimand era cea mai periclitată, excesul de umiditate se menţinea aici pînă aproape în vară, ceea ce, firească, împiedica efectuarea la timp a însămînţărilor. Acest neajuns l-am înlăturat în această iarnă prin săparea a circa 65 km de canale de scurgere a apei. În perioada imediat următoare va începe lucrul la forarea altor şase fîntîni de colectare a apei pentru irigat. O altă parte din investiţii sînt destinate zootehniei — procurării unor utilaje de mică mecanizare — la grajduri, în tabăra de vară şi în sectorul porcin, cumpărării unor mijloace de transport. Faptul că primim cantităţi tot mai mari de îngrăşăminte chimice (ele vor depăşi anul acesta 50 de vagoane) ne-a obligat să prevedem construirea unei magazii anume pentru depozitarea îngrăşămintelor.

În vara anului trecut, pe baza indicaţiilor Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, am elaborat planul de perspectivă privind dezvoltarea cooperativei noastre pînă în anul 1970. Studiile preliminare, la a căror definitivare am fost ajutaţi de uniunea cooperatistă raională şi de consiliul agricol, ne-au arătat că avem încă de pus în valoare însemnate resurse, astfel ca producţiile să crească şi mai puternic în anii ce urmează. Realismul obiectivelor pe care ni le-am propus a fost, de altminteri, confirmat chiar în 1966, cînd, aşa cum aminteam, am obţinut producţii bune în toate sectoarele. **Prin îmbunătăţirea permanentă a organizării muncii, prin efectuarea de noi investiţii destinate intensificării producţiei, în primul rînd extinderii irigaţiilor şi chimizării, vom reuşi să realizăm de pe cele 4 300 ha. teren agricol, cît stăpîneşte cooperativa noastră, însemnate sporuri de producţie.** Creşterea producţiilor şi a veniturilor băneşti va asigura îmbunătăţirea continuă a retribuirii muncii membrilor cooperatori. Planul de perspectivă prevede ca valoarea zilei-muncă să fie în 1970 cu 25 la sută mai mare decît în 1965.

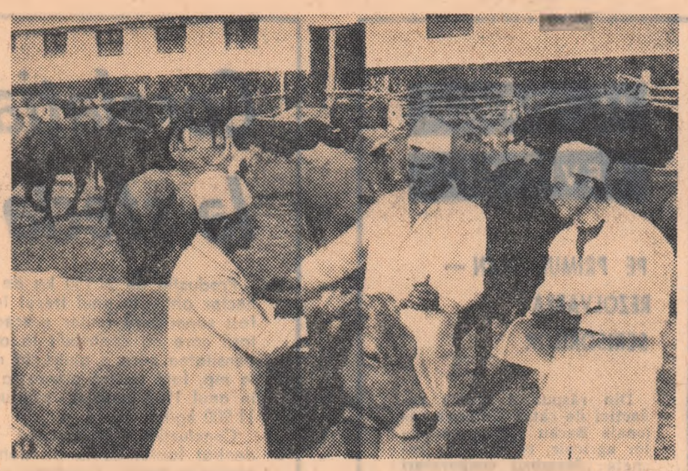

Victor Geacă, brigadierul de la ferma de taurine a cooperativei agricole din Topalu (în dreapta fotografiei), controlînd împreună cu îngrijitorii Petre Anghel şi Ion Gheorghe felul în care s-a făcut individualizarea vacilor din lotul de prăsilă.

BRIGADIERI în largul primăverii

E atît de intens ritmul înnoirilor în întreaga ţară, încît nu o dată sîntem puşi în situaţia de a face un serios efort de memorie pentru a stabili data cînd am fost martori ori părtaşi la un eveniment sau altul. Parcă bătrînul Cronos însuşi şi-ar fi pus în gînd să ne deruteze, accelerînd mersul indicatoarelor pe cadranul uriaşului său ornic.

Am avut această senzaţie cu cîteva zile în urmă, pe cînd străbăteam frămîntatele pămînturi ale raionului Hîrşova. Oare cît a trecut de atunci ? Ne orînduim amintirile şi aflăm, nu fără uimire, că s-au scurs zece ani. Şi aşa, în vreme ce admirăm amfiteatrele viticole din prejma Tichileştilor ori ne îmbătăm cu parfumul florilor de cais din livada cooperatorilor din Horia, în minte ni se derulează, aproape fără să vrem, imagini de atunci, din acea primăvară a lui 1957, cînd aceleaşi îndemnuri reportericeşti ne mînau prin aceste locuri, pentru a consemna unul din evenimentele cele mai de seamă din viaţa oamenilor din satele de aici — completa cooperativizare a raionului. Ne-am amintit cu prilejul recentei vizite de înfăţişarea aridă de atunci a dealurilor — astăzi în bună parte acoperite cu vii şi livezi — de semnele de întrebare citite în privirile lipovenilor din Ghindăreşti, aflaţi în acele zile de echinox la primii lor paşi pe calea muncii unite, de neliniştea şi nesomnul lui Nicolae Gaidagiu, cauzate de gîndul că trebuia să conducă o unitate aşa de mare cum este cooperativa agricolă din Topalu.

De atunci s-a schimbat şi se schimbă în continuu faţa locurilor, s-a transformat şi se transformă în permanenţă viaţa şi conştiinţa oamenilor. Mulţi dintre ei, făcînd dovada priceperii şi destoiniciei, au primit mandatul de a organiza şi conduce activitatea obştească a cooperativelor, a brigăzilor şi echipelor. Ne propunem, în rîndurile şi imaginile de faţă, să prezentăm cîteva secvenţe din munca şi preocupările unor brigadieri din cooperativele agricole hîrşovene.

...Pămînturile cooperativei din Crişan sînt ca mai toate de pe aici — frămîntate şi mai puţin fertile. Cu toate acestea, în anul trecut, brigada condusă de **Ion Munteanu** a reuşit să obţină, de pe suprafeţe cuprinse între 120 şi 460 de hectare, cîte 2012 kg de grîu, 3850 kg de porumb boabe, 1250 kg de in pentru ulei şi 1800 kg de floarea-soarelui la hectar. „Secretul" producţiilor mari ni-l dezvăluie brigadierul însuşi — un om voinic, trecut de 40 de ani, cu faţa rumenă, asprită de vînturile dobrogene — pe care l-am găsit împreună cu ing. **Ion Creţu**, preşedintele cooperativei şi **Petre Nicolae**, şeful brigăzii de tractoare, dînd startul la semănatul porumbului.

— Totul e, spunea el, să nu-ţi fie indiferent cînd şi cum execuţi orice lucrare. Dacă toţi oamenii din brigadă au reuşit să înţeleagă lucrul acesta, e bine. Cei din brigada pe care o conduc se pare că sînt pe calea cea bună.

Şi, brigadierul ne explică cum a izbutit să-şi educe oamenii („cu vorbă domoală şi exemplu personal"), cum îşi organizează munca în fiecare dimineaţă, cum îi îndrumă şi îi controlează pe şefii de echipă. Aflăm că nici treburile zootehniei nu îi sînt în afara preocupărilor. Pentru a spori producţia de furaje, bunăoară, brigada sa a suprainsămînţat anul trecut, cu sparcetă şi lolium, o suprafaţă de 28 ha de păşuni, de pe care s-au realizat, la trei coase, în medie, cîte 84 000 kg de nutreţ verde. În acest an, suprafaţa de islaz suprainsămînţată a ajuns la 110 ha.

— Cînd eşti ales să conduci un sector de muncă, conchidea Ion Munteanu, trebuie să-ţi scoţi vata din urechi şi să-ţi laşi mintea să se rostogolească ca apele în bulboană.

...Cu ani în urmă, cooperativa agricolă din Topalu era renumită îndeosebi pentru turma sa numeroasă de oi. Astăzi însă, zootehnia cunoaşte aici şi alte coordonate de dezvoltare. Alături de cele peste 13 000 de ovine, cooperativa dispune de 420 de bovine, din care 200 de vaci cu lapte, 965 de porcine şi aproape 7 500 de păsări matcă. De la vaci, un sector aproape inexistent în trecut, s-a obţinut în 1966 o producţie medie de peste 2 000 de litri de lapte — una dintre cele mai mari din raion — iar din vînzarea acestui produs s-au realizat aproape 600 000 de lei (pe întregul sector zootehnic venitul bănesc a fost de 3 850 000 de lei).

Un merit de seamă în dezvoltarea fermei de vaci şi sporirea producţiei de lapte îl are brigadierul zootehnic **Victor Geacă.**

— E foarte receptiv şi iute ca argintul viu, ni-l prezenta Radu Roman, inginerul zootehnist al cooperativei.

În ce constau virtuţile brigadierului Geacă ? În principal, în aceea că urmăreşte tot timpul starea de reproducţie a animalelor, că a organizat un lot de vaci de prăsilă, ai căror produşi sînt reţinuţi pentru matcă, că se îngrijeşte ca oamenii din sector să aplice furajarea în raport cu producţia fiecărei vite, în sfîrşit, că nimic din ceea ce se întîmplă în sector nu-i este străin.

...Cu toată povara anilor, **Belizarie Stănescu**, brigadier legumicol la cooperativa agricolă din Hîrşova, promovat de curînd în această funcţie, nu-şi găseşte o clipă locul. Acum, cînd în legumicultură se cer atîtea de făcut, neastîmpărul său este cu atît mai mare. L-am găsit la răsadniţe, organizînd împreună cu şefa de echipă **Dafina Bigiu**, una dintre „ajutoarele sale de nădejde", cum îi place să spună, scoaterea şi transplantatul răsadurilor de roşii.

— Grădinăritul e o ocupaţie tare bănoasă, ne spune brigadierul. Trebuie însă să ştii cum să-l faci. Să-l practici cu bună ştiinţă. În ce ne priveşte, ne străduim să fim în pas cu tehnica nouă. Am construit un solar şi o seră înmulţitor, folosim într-o mare măsură polietilena pentru protejarea culturilor, punem pe spalier cea mai mare parte a roşiilor, am introdus răsadniţele cu tocuri din prefabricate pe mai bine de 1 200 mp, pe care le întrebuinţăm la forţarea culturilor. E doar un început. În perspectivă, ne-am plănuit să facem mult mai mult. Pînă în 1970 vom mări suprafaţa de grădină la 50 ha (faţă de 32 ha în 1966), urmînd ca, prin intensificarea producţiei, venitul să se tripleze.

...L-am lăsat înadins mai la urmă pe **Ion Drăghiţă**, roşcovanul de la Horia, brigadier hortiviticol de mai bine de 7 ani. E un tînăr subţiratic, cu faţa prelungă şi privirea blîndă, pe care ne-am îngăduit să-l numim brigadierul-cercetător. Tainele pomilor şi ale viţei de vie îl atrag cu forţă de magnet. Are acasă tratate de pomicultură şi ampelografie şi e un cititor pasionat al literaturii de specialitate existente la biblioteca sătească. După cum ne destăinuieşte, în prezent îl preocupă problema mecanizării lucrărilor în vie şi livadă — întinse acum pe 74 şi, respectiv, 29 de hectare — precum şi stabilirea dozelor optime de îngrăşăminte chimice şi naturale la hectarul de pomi şi vie. Loturile demonstrative, organizate împreună cu inginera **Niculina Constantinescu**, vor permite firească să se tragă unele concluzii. Practica va pune însă în faţa brigadierului multe alte probleme cărora, nu ne îndoim, Ion Drăghiţă va izbuti să le răspundă.

Text : P. VOICULESCU
Foto : D. CONSTANTINESCU

Obiective care trebuie grăbite

Lucrările de construcţii a obiectivelor prevăzute în planurile de producţie au început în multe cooperative agricole din regiunea Suceava. Cooperatorii din comuna Dumbrăveni, raionul Botoşani, au terminat un solar pe 5 000 mp unde vor cultiva roşii timpurii. În comuna Volovăţ se lucrează la terminarea unui grajd, iar la sectorul zootehnic din satul Burla se fac lucrări de alimentare cu apă.

În regiune sînt însă unităţi care nu au început nici pînă acum lucrările de construcţie la unele obiective planificate. La Blîndeşti, unde s-a prevăzut construirea a două grajduri mari, a unei magazii, îngrăşătorii de porci, bazine în vie, lucrările aşteaptă să fie deschise. O situaţie asemănătoare există şi la cooperativele din comunele Lunca, Răuseni, Horodnicul de Sus.

Ţinînd seama de volumul mare de construcţii care este prevăzut să se realizeze în acest an şi de întîrzierea lucrărilor, se impune ca Uniunea regională Suceava a cooperativelor agricole de producţie să ia măsuri pentru impulsionarea acestor lucrări.

Acţiuni intercooperatiste în raionul Zimnicea

IZVOARE ÎMBLÎNZITE

■ Se vor iriga circa 1500 ha ■ Avantajele executării în comun a unor lucrări hidroameliorative ■ „Unirea face puterea" ■ Atenţie agrotehnicii diferenţiate.

În raionul Zimnicea există un loc cunoscut sub numele de Valea Izvoarelor. Nici nu se putea o denumire mai potrivită pentru această porţiune de teren străbătută de zeci de surse de apă care, din păcate, se iroseau fără nici-un rezultat practic. În unii ani ele deveneau chiar dăunătoare, scoţînd din circuitul agricol suprafeţe însemnate.

Unindu-şi forţele, cooperatorii din partea locului au izbutit să schimbe faţa acestei văi, să execute lucrări de amploare pentru captarea surselor de apă şi utilizarea lor în scopul extinderii irigaţiilor.

Recent, am vizitat cooperativa agricolă „9 Mai" din Izvoarele, una din unităţile care participă la acţiune, unde am întîlnit un grup de lucrători ai uniunilor cooperatiste raională şi regională, specialişti de la D.R.I.F.O.T. Bucureşti, preşedinţi de cooperative, veniţi să urmărească stadiul lucrărilor hidroameliorative. Am organizat cu acest prilej o scurtă discuţie despre rezultatele obţinute în extinderea şi folosirea raţională a terenurilor irigate.

Acţiunile intercooperatiste pentru extinderea irigaţiilor — ne spune tovarăşul *Alexandru Badea*, preşedintele uniunii cooperatiste raionale, au început încă din anul trecut. Am putea spune că în organizarea acestor acţiuni am străbătut mai multe etape, fiecare avînd importanţa ei bine stabilită. În colaborare cu consiliul agricol raional am trecut mai întîi la identificarea pe teren a suprafeţelor ce urmează a fi amenajate şi a surselor de apă. Au fost întocmite apoi documentaţia şi proiectele necesare, căutînd să adoptăm soluţiile cele mai economice, acţiune în care am fost sprijiniţi de specialiştii D.R.I.F.O.T. Bucureşti. S-a ajuns la concluzia că atît pe Valea Izvoarelor, cît şi pe Valea Ducnei-Lisa pot fi irigate circa 1 500 de hectare, prin executarea de baraje cu ajutorul cărora să se acumuleze apa provenită din izvoare. Analizînd posibilităţile de realizare practică a celor proiectate am ajuns la concluzia că lucrările pot fi efectuate într-un timp mult mai scurt şi cu cheltuieli reduse, prin cooperarea mai multor unităţi. Împreună cu specialiştii am făcut un studiu amănunţit, stabilind pentru fiecare cooperativă agricolă, în funcţie de posibilităţi, volumul de lucrări, mijloacele şi forţele cu care ar fi trebuit să participe. Toate acestea au fost supuse adunărilor generale şi aprobate de cooperatori. După părerea mea, o importanţă deosebită a avut-o faptul că fiecare cooperativă a ştiut din timp ce şi unde va lucra, volumul de credite, fondurile proprii şi forţa de muncă cu care va participa. În funcţie de toate aceste elemente s-a întocmit un plan de acţiune în fiecare cooperativă agricolă.

— Cum a fost coordonată desfăşurarea lucrărilor ?

— Am căutat să organizăm astfel munca atît în cadrul uniunii raionale, cît şi al unităţilor, încît centrul activităţii să se deplaseze din birou pe teren, acolo unde se simţea nevoia unui sprijin operativ. Din partea uniunii cooperatiste, doi vicepreşedinţi, doi instructori şi şeful secţiei de irigaţii şi construcţii au urmărit în permanenţă modul de desfăşurare a lucrărilor. De asemenea, în fiecare seară preşedinţii şi inginerii cooperativelor agricole care efectuează lucrări în comun sînt prezenţi pe şantiere, întocmind în amănunţime planul lucrărilor pentru ziua următoare.

— Cîte cooperative participă la lucrările de extindere a irigaţiilor ?

— Şapte, printre care cele din comunele Izvoarele, Suhaia, Viişoara, Smîrdioasa etc. Pe Valea Izvoarelor au fost terminate cele trei baraje planificate, iar la Lisa încă unul. Din cinci staţii de pompare, patru sînt gata, iar una se află la finisaj. Sîntem avansaţi şi cu lucrările de aducere a energiei electrice şi a celor de terasamente.

— Ce avantaje practice au rezultat în urma cooperării ?

— Viaţa ne-a demonstrat că prin unirea forţelor mai multor cooperative, timpul de execuţie al diferitelor lucrări poate fi mult scurtat. Totodată, s-a izbutit, prin construirea unor staţii de pompare şi canale de aducţiune comune, să se reducă mult investiţiile specifice, să se creeze posibilitatea utilizării mai raţionale a sursei de apă. Cooperativele agricole din Suhaia şi Viişoara, de exemplu, au participat cu forţe comune la executarea barajului de acumulare, a staţiei de pompare şi a canalului principal. Numai lucrările de amenajare interioară au fost făcute de fiecare unitate în parte.

— Într-adevăr „unirea face puterea", intervine în discuţie tovarăşul *Petre Bancău*, preşedintele cooperativei agricole „9 Mai" din Izvoarele. Noi am începcat şi în anii trecuţi să irigăm unele suprafeţe, dar n-am izbutit decît „în mic" acest lucru. În 1963, la punctul numit Nişti am efectuat cu mijloace destul de rudimentare un dig cu dimensiuni reduse, captînd cîteva izvoare. Apa acumulată am ridicat-o cu o motopompă, irigînd suprafaţa de 30 ha cu legume. Acum însă, datorită sprijinului dat de uniunile cooperatiste, cu ajutorul creditelor şi utilajelor moderne primite din partea statului, la care s-au adăugat forţele noastre proprii, am izbutit să trecem la efectuarea unor lucrări de amploare. Ne-am unit forţele cu vecinii noştri din Smîrdioasa în scopul de a iriga peste 230 de hectare. Lucrările se apropie de sfîrşit. Astfel, izvoarele care brăzdau nestăpînite teritoriul cooperativei, producîndu-ne mai mult pagube decît foloase, vor putea fi utilizate nu numai la irigarea legumelor, ci şi a unor culturi ca : porumbul, lucerna, sfecla de zahăr, care răspund cel mai bine la irigat.

Aflînd că cei din Smîrdioasa au oarecare experienţă în irigarea culturilor de cîmp, am cerut părerea tovarăşului Apostol Păsărică, *preşedintele cooperativei, despre perspectivele de sporire a producţiei la hectar.*

— În 1966 — ne-a spus interlocutorul — am irigat pentru prima dată lucerna, obţinînd o producţie de masă verde nemaiîntîlnită : peste 8 vagoane la hectar. Am auzit însă că la cooperativa agricolă din Bragadiru, lucerna irigată a dat 10 vagoane de masă verde la hectar, iar porumbul 7 000 kg de boabe. Asemenea posibilităţi avem şi noi şi le vom folosi cu chibzuinţă. Deoarece sîntem începători în ale irigaţiei cerem sprijinul specialiştilor pentru a putea aplica chiar din anul acesta o agrotehnică diferenţiată. De la cursurile învăţămîntului agrozootehnic, din cărţile de specialitate citite, am aflat că irigaţia fără îngrăşăminte chimice, fără respectarea unei densităţi corespunzătoare de plante la unitatea de suprafaţă, diferită de cea folosită la culturile în uscat, nu are eficienţa economică aşteptată. În aceste zile, consiliul de conducere, ajutat de specialişti urmăreşte ca porumbul destinat irigării să fie semănat pe terenuri fertilizate, iar mecanizatorii să respecte cu stricteţe densitatea recomandată de ştiinţă.

Pe Valea Izvoarelor din raionul Zimnicea, cooperatorii au pornit cu entuziasm la amenajarea terenurilor destinate irigării, lucrările aflîndu-se într-un stadiu avansat. Se cere însă ca ei să fie sprijiniţi în asigurarea tuturor materialelor şi utilajelor de care depinde darea cît mai curînd în funcţiune a întregului sistem amenajat. Este vorba de procurarea restului de conducte necesare aducţiunii apei.

Se impune, de asemenea, mai multă grijă întreţinerii şi exploatării cît mai bune a lucrărilor efectuate. Ar fi nimerit ca în fiecare cooperativă să se organizeze astfel activitatea echipelor de irigaţii încît ele să fie permanentizate la locul de muncă şi să-şi desfăşoare activitatea în 2—3 schimburi, pentru utilizarea la maximum a instalaţiilor şi agregatelor în care unităţile au investit sume importante. Şi, în sfîrşit, nu trebuie uitată agrotehnica diferenţiată a culturilor irigate, element de bază în obţinerea unor producţii cît mai economice.

Ing. Nicolae FLORIAN

Pasionatul vitipomicultor Ion Drăghiţă, brigadier la cooperativa agricolă din Horia (stînga), cercetînd, împreună cu tehnicianul Gheorghe Amza, de la consiliul agricol raional, stadiul de înflorire a caişilor din livada cooperativei.

Mii de răsaduri de roşii sînt scoase din răsadniţe şi trimise la cîmp pentru transplantare. E firesc ca brigadierul legumicol Belizarie Stănescu şi şefa de echipă Dafina Bigiu, de la cooperativa agricolă din Hîrşova, să fie cei dintîi care să vegheze la buna efectuare a lucrărilor.

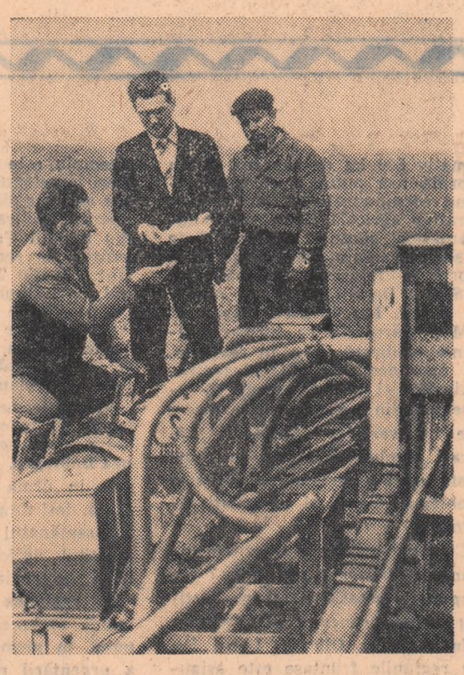

Densitatea şi adîncimea de semănat sînt elemente esenţiale în agrotehnica porumbului. Ion Munteanu, brigadier de cîmp la cooperativa agricolă din Crişan (stînga) are deci toate motivele să fie exigent în această privinţă.

INVESTIȚII ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

IMPERATIVE ÎN CONSTRUCȚIA DE SERE

În planurile de producție ale cooperativelor agricole au apărut, în ultimii ani, la capitolul investiții, obiective noi : serele. Aceste construcții de beton, fier și sticlă, destinate obținerii de produse legumicole în afara perioadelor normale posibile în cîmp, au o valoare specifică mare. Dar caracterul intensiv al legumiculturii practicate la adăpost de intemperii permite o recuperare rapidă a cheltuielilor. Cu o condiție însă : **ca intrarea în producție a serelor să nu sufere întîrzieri.**

Care este, deci, la începutul celui de-al doilea trimestru al anului situația construcțiilor de sere în cooperativele agricole ? Am examinat-o recent, în unitățile din jurul Capitalei, unde se construiesc anul acesta sere, pe 10 ha din cele 36 ha prevăzute în întreaga țară.

E vorba de serele de la Dudești — 2 ha, Otopeni — 1 ha, Dobroiești — 1 ha și de complexul de sere Dragomirești — 6 ha, ce se realizează la Domnești, prin intercooperarea unităților din Dragomirești, Domnești, Ciorogîrla, Chiajna, Dîrvari și Dudu. Aceste construcții nu s-au conturat încă în nici o unitate. Este drept că, la Otopeni, în afara serelor vechi, pe 6 000 mp, roșiile sînt în plină dezvoltare, la Dudești, pe 2 ha s-a terminat plantatul, sera urmînd să folosească acum drept solar. Acestea sînt însă construcții care trebuiau să fie terminate încă în toamna anului trecut și care, din anumite motive — mai ales din cauza greutăților întîmpinate în aprovizionarea cu materiale — nu au putut fi date la timp în folosință.

Dintre obiectivele anului acesta, lucrurile se prezintă ceva mai bine la Otopeni, unde scheletul metalic a început să sosească și la Dudești, unde sînt în curs ridicările topometrice și construcția punctului termic care va deservi cu căldură din Centrala electrică de termoficare întregul complex de sere.

Există însă în momentul de față o problemă : aceea a complexului de sere Dragomirești. Importanța obiectivului, faptul că e prevăzut să intre în producție cu toate cele 6 ha în ianuarie 1968, ca și faptul că se realizează prin cooperare, acțiune fără precedent, fac ca această lucrare să se afle în centrul preocupărilor Uniunii orășenești București a cooperativelor agricole și, mai ales, a secției de construcții a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole. Cu toate acestea, pînă în momentul de față la viitoarea seră nu s-a bătut nici un țăruș. Cauzele sînt generate de unele dificultăți care nu și-au găsit încă rezolvarea. Le semnalăm, deoarece unele nu sînt proprii doar complexului de sere amintit și, mai ales, pentru că de soluționarea lor depinde și buna desfășurare a construcțiilor de sere în anii următori.

Proiectarea. Tema a mai fost discutată în revista noastră („Agricultura socialistă" nr. 44/1966). Situația semnalată atunci de proiectanți și constructori se menține. Lipsa unui proiect tip a făcut necesară și în cazul complexului Dragomirești o nouă proiectare. Începută în ianuarie, în mod firesc, întocmirea proiectului durează. S-a executat studiul tehnico-economic, dar proiectul de execuție va fi gata doar în cursul lunii mai. Pînă atunci, documentația va fi înmînată constructorilor pe etape, pe baza unui grafic care, așa cum garantează Oficiul de proiectare de pe lîngă Departamentul de valorificare a legumelor și fructelor, nu va stînjeni mersul lucrărilor. Se poate. Deocamdată însă lipsa proiectului de execuție nu a permis întocmirea din timp și cu exactitate a devizului de materiale. De aci greutăți în aprovizionare și în relațiile cu constructorul. **Deoarece greutăți în procurarea și întocmirea proiectelor se întîmpină în toate cooperativele care construiesc sere și acțiunea va continua pe scară și mai largă în anii următori, nu este cazul să se asigure, totuși, un tip unic de proiect care să necesite numai adaptarea la teren ?** Aceasta ar scuti unitățile de cheltuieli care se ridică uneori la sume considerabile și ar grăbi execuția construcțiilor.

Execuția. Pînă acum cîteva zile, construcția de la Dragomirești nu era contractată cu nici o unitate. Discuțiile începute cu Trustul de construcții-montaj nr. 1 București nu au fost finalizate. Era normal ca acest acord să fi fost perfectat îndată după ce construcția complexului a fost aprobată de adunările generale ale unităților care participă la realizarea obiectivului. Această întîrziere generează acum greutăți. Pe bună dreptate, constructorii — care execută lucrarea aceasta în afara propriului plan — pretind garanții în privința termenelor de livrare a unor materiale, dintre care numai confecțiile metalice se ridică la circa 500 de tone. Or, cu excepția scheletului metalic, pentru multe alte materiale — 6 000 de stîlpișori de beton armat, scheletul de lemn etc. — Direcția generală a aprovizionării tehnico-materiale din U.N.C.A.P. nu poate să precizeze termenul de livrare. În primul rînd pentru că majoritatea comenzilor au fost lansate diverșilor furnizori cu mare întîrziere. Cei 6 000 de stîlpi de fundație amintiți nu au fost comandați încă nici unei unități de prefabricate. Oare nu se cunoștea că sînt necesari încă de la începutul anului ? Nu ar putea fi confecționați — așa cum se procedează la Tomnatec sau la Macea, regiunea Banat — într-una din unitățile care cooperează la ridicarea acestor sere ?

Asemenea greutăți în **asigurarea unor materiale** întîmpină în general toate cooperativele care construiesc sere. Faptul că peste tot — cu excepția cazului amintit — serele se construiesc în regie — amplifică aceste greutăți. Căci, dacă Direcția generală de aprovizionare asigură prin oficiile regionale doar elementele mari — scheletul metalic, cazanele, geamurile — pentru materialele auxiliare, unitățile trebuie să se adreseze direct furnizorilor. Ca urmare, conducerile cooperativelor, aproape întotdeauna președinții, irosesc timp pe care, în mod normal, ar trebui să îl folosească la coordonarea întregii activități a unității. Credem că asemenea preocupări ar trebui să intre, de fapt, tot în atributele oficiilor de aprovizionare ale uniunilor regionale.

Generate, în parte, de faptul că construcția de sere a fost definitivată la sfîrșitul anului trecut și comenzile de materiale au fost înaintate astfel cu întîrziere industriei, greutățile în aprovizionare nu trebuie să se perpetueze în anul ce vine. Paralel deci cu măsurile necesare, pentru ca activitatea de construire a serelor să nu sufere din pricina lipsei de materiale, indiferent de importanța acestora, trebuie urmărită, cu aceeași atenție, asigurarea de pe acum a proiectelor și a comenzilor de materiale pentru serele ce urmează să se ridice în cooperativele agricole în anul viitor.

Ing. S. MARCARIAN

Agrosem

Magazinele și depozitele Agrosem au pus în vînzare cantități mari de semințe de LEGUME într-un sortiment mai bogat care asigură producții mari, cu calități culinare și tehnologice superioare.

PENTRU SERE ȘI RASADNIȚE, procurați-vă din timp : morcovi Carotte de Paris, ridichi de lună Saxa, salata Stuttgarter sommer, castraveți de Arad, tomate Seelandia etc.

NOUTĂȚI : Ardei gras hibrid Galben Timpuriu-60, vinete hibride Delicia, sparanghel, revent, cicoare de grădină Witloof, dovlecei de Italia, pepeni-galbeni Măsliniu de iarnă și Splendid, pepeni verzi Timpuriu de Canada și Verde dulce, tomate Sioux-428 ameliorat etc., care s-au impus prin precocitate, producții mari și un gust excelent al fructelor.

DEPOZITELE AGROSEM MAI DESFAC :

PORUMB

Semințe de hibrizi de mare producție, cu perioadă de vegetație între 105—143 zile, pentru cultura în uscat sau irigată.

CULTURI TEHNICE

Semințe din soiuri raionate, rezistente la boli și dăunători, cu însușiri tehnologice superioare, create de stațiunile experimentale ale Institutului central de cercetări agricole.

PLANTE DE NUTREȚ

Semințe de plante furajere din provenințe valoroase, raionate în diferite zone pedoclimatice, care asigură furaje cu valoare nutritivă ridicată și semințe de ierburi perene pentru înțeleniri de taluzuri, terase etc.

FLORI

Semințe pentru culturi comerciale, parcuri și grădini, din diferite specii, varietăți și IERBURI pentru spații verzi, terenuri de sport etc.

ADRESAȚI-VA TUTUROR UNITĂȚILOR AGROSEM DIN ȚARA CARE VA LIVREAZA DIN DEPOZITE ȘI MAGAZINE SEMINȚE ȘI MATERIAL SADITOR LEGUMICOL DIN SOIURI CU AUTENTICITATE ȘI VALOARE CULTURALA GARANTATE.

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

LA SEMNALUL REVISTEI

PE PRIMUL PLAN — REZOLVAREA SCRISORILOR

Din răspunsul trimis redacției de către Uniunea raională Bacău a cooperativelor agricole, referitor la ancheta „Membrii cooperatori vă cer sprijin. Li-l dați ?", apărută în numărul 11 al revistei noastre, transcriem următoarele :

„Articolul a fost dezbătut într-o ședință lărgită a biroului executiv al uniunii, la care a participat întreg aparatul nostru. Observațiile critice făcute de revistă au fost completate și cu alte aspecte negative din activitatea noastră referitoare la cercetarea și soluționarea cu competență și operativitate a propunerilor și sesizărilor juste făcute de membrii cooperatori. De asemenea, criticile la adresa uniunii, formulate în articol, au fost preluerate și în ședința de instruire a președinților și contabililor șefi din unități.

În baza discuțiilor purtate s-au luat măsuri concrete privind studierea și repartizarea operativă a scrisorilor pe membrii biroului executiv, iar un salariat al uniunii a primit sarcina să răspundă de urmărirea rezolvării în termen a scrisorilor. Pe viitor vom insista mai mult asupra calității soluțiilor date, vom analiza modul în care se rezolvă scrisorile și sesizările, iar concluziile desprinse le vom prelucra în adunările generale ale cooperativelor agricole și cu prilejul „Zilei președintelui".

Audiențele la sediul uniunii raionale, se mai arată în răspuns, au loc în fiecare zi și sînt ținute de președintele uniunii, de vicepreședinți și de unii șefi de secție. Programul audiențelor a fost afișat la sediul tuturor cooperativelor agricole din raion. De asemenea, aparatul uniunii a fost instruit să urmărească și să ajute consiliile de conducere ale cooperativelor agricole în rezolvarea propunerilor, sesizărilor și cererilor întemeiate ale membrilor cooperatori.

★

Uniunile raionale Moinești, Roman și Adjud ale cooperativelor agricole, vizate de asemenea, în ancheta amintită, ne-au informat că și-au însușit criticile făcute de revistă și au trecut imediat la rezolvarea tuturor scrisorilor, sesizărilor și reclamațiilor existente la uniuni. Totodată, birourile executive ale acestora au stabilit măsuri care să asigure rezolvarea, în viitor, în termenul legal, a tuturor scrisorilor ce le sînt adresate de către membrii cooperatori.

UN IMPULS VENIT LA TIMP

Sfaturile populare ale regiunilor București, Brașov și Crișana ne-au răspuns în termen de 8—12 zile la raidul-anchetă „Timpul ne grăbește, apăsați pe accelerator. Dar nu uitați calitatea", publicat în nr. 12 din 23 martie 1967. În toate cele trei răspunsuri se confirmă justețea criticilor și exactitatea situațiilor înfățișate de revistă. Au fost însușite, totodată, propunerile făcute. Îmbunătățind munca de îndrumare și control, consiliile agricole și-au sporit aportul la conducerea nemijlocită, în cîmp, a campaniei. În consecință, lucrările agricole de primăvară s-au desfășurat într-un ritm mai viu, însămînțările din prima epocă fiind terminate în regiunea București încă de la 3 aprilie.

Rezultate bune au fost dobîndite și în majoritatea unităților din regiunile Brașov și Crișana, unde condițiile climatice nefavorabile de la sfîrșitul lui martie și începutul lui aprilie au constituit un serios impediment.

Corelația densitate-producție la sfecla de zahăr

Producția de 21 150 kg de sfeclă de zahăr la hectar obținută anul trecut în medie, pe țară, a fost superioară anilor precedenți. Unul din factorii care au contribuit la acest rezultat a fost densitatea care a ajuns, în medie, la 7,3 plante la mp, față de 5,5 plante la mp cît s-a realizat în anul 1963, cînd și producția a atins numai 11 900 kg/ha.

Concluziile a numeroase experiențe au evidențiat faptul că la o densitate de 74 000 de plante la hectar, greutatea unei rădăcini este de aproximativ 430 de grame, ceea ce corespunde unei producții de 32 310 kg/ha. La 148 000 de plante la hectar, greutatea medie a unei rădăcini este de numai 297 de grame, dar producția se ridică 44 100 kg pe unitatea de suprafață.

În unitățile cultivatoare de sfeclă de zahăr, în care s-a reușit să se realizeze și să se mențină o densitate ridicată de plante recoltabile la hectar acest lucru a influențat în mod favorabil producția.

Calitatea semănatului, norma de sămînță la hectar, distanța între rînduri, combaterea dăunătorilor etc. influențează considerabil densitatea.

Dar lucrarea de bază care determină numărul optim de plante la unitatea de suprafață este răritul. Prin această lucrare, care se execută în perioada ce urmează, e nevoie să se asigure, în funcție de fertilitatea terenului și de climă, o densitate care, în nici un caz, nu trebuie să fie mai mică de 80 000 de plante la hectar. Cînd condițiile de vegetație sînt mai corespunzătoare, mai ales otunci cînd se folosesc și cantități sporite de îngrășăminte, densitatea va fi de 100 000 de plante recoltabile la hectar.

Executarea răritului nu trebuie să depășească faza cînd plăntuțele încep să-și formeze a doua pereche de frunze adevărate. Experiențele au demonstrat că amînarea răritului sfeclei după formarea a două perechi de frunze adevărate face să scadă producția de rădăcini cu pînă la 7080 kg la hectar, iar cea de zahăr cu pînă la 1010 kg la hectar.

Majoritatea cercetărilor au dus la concluzia că atunci cînd semănatul s-a făcut în rînduri distanțate la 45—50 cm. cea mai bună distanță dintre plante pe rînd este de 15—25 cm.

Asigurarea pe întreaga suprafață cultivată cu sfeclă a unei densități cu numai o singură plantă în plus la mp față de densitatea medie realizată anul trecut (73 000 de plante la hectar) va duce la obținerea unui spor de producție de aproximativ 3000 kg la hectar, ceea ce înseamnă, în plus, 540 000 de tone de sfeclă de zahăr. Pentru unitățile cultivatoare, acest plus va însemna un venit suplimentar la hectar de 1000 de lei, 12 kg de zahăr, 18 kg de melasă și 1200 kg de borhot.

Densitatea optimă arătată influențează pozitiv nu numai producția, dar și calitățile tehnologice și conținutul în zahăr al rădăcinilor de sfeclă. Anul trecut, la cooperativa agricolă de producție din Lețcani, raionul Iași, la o densitate de 7 plante la mp conținutul de zahăr a fost de 17,2 la sută și coeficientul de puritate de 86,2 la sută, pe cînd la cooperativa agricolă din Popești, același raion, la o densitate de 5 plante la mp conținutul de zahăr a fost de numai 15,9 la sută, iar coeficientul de puritate de 83,3 la sută.

Se recomandă ca, o dată cu executarea prașilelor, să se aplice îngrășăminte suplimentare, mai ales culturilor de sfeclă întîrziate în vegetație, reînsămînțate și celor care au suferit de pe urma atacului de dăunători. Îngrășămintele chimice suplimentare se pot aplica în timpul vegetației pînă la prașila a doua, în doze de 80—100 kg/ha superfosfat, 60—80 kg/ha azotat de amoniu și 40—50 kg/ha sare potasică. Folosirea îngrășămintelor, în special a azotatului, după prașila a doua, provoacă creșterea luxuriantă a aparatului foliar, prelungirea vegetației, acumularea unui conținut scăzut de zahăr și înrăutățirea calității tehnologice a sfeclei.

Ing. Gh. RIZESCU
din Ministerul Industriei Alimentare

Normarea pe cale chimică a rodului la prun

Pomii fructiferi formează de obicei cu mult mai multe flori decît sînt necesare pentru a asigura o recoltă normală. Cînd înflorirea este abundentă, numai 5—10 la sută dintre flori sînt suficiente pentru o producție bună. Cînd în pomi rămîne un număr exagerat de fructe, o parte din acestea cad înainte de a ajunge la maturitate, iar cele rămase pînă la recoltare nu sînt asigurate cu hrană suficientă, rămîn mici, cu un conținut scăzut de zaharuri.

Înflorirea și fructificarea abundentă fac, totodată, ca cea mai mare parte a substanțelor nutritive să fie dirijată spre flori, iar în continuare către fructele în creștere. Absorbția sărurilor minerale din sol și fotosinteza sînt reduse. Ca urmare, nu se asigură diferențierea mugurilor de rod pentru recolta anului următor și, treptat, pomii trec la rodire periodică. Supraîncărcarea cu flori și fructe în unii ani determină, de asemenea, slăbirea pomilor, sensibilizarea lor la atacul bolilor și insectelor, la ger și secetă. La unele soiuri cum e, de pildă, prunul Tuleu gras, rodul în exces are consecințe dezastruoase și asupra ramurilor, provocînd ruperea lor.

Pentru remedierea neajunsurilor relatate se folosește de multă vreme tăierea. În anii de tinerețe, cînd tăierea are ca scop principal formarea scheletului coroanei, normarea încărcăturii pe această cale dă rezultate bune. În cazul pomilor în plină producție în acest fel, putem diminua numai numărul mugurilor de rod în ansamblul pomului nu și al celor existenți pe ramurile rămase după tăiere. Rărirea manuală este o operațiune mai greoaie, care nu poate fi realizată pe mari suprafețe în condițiile unor livezi de tip industrial.

Aceste motive de ordin economic și fiziologic au determinat ca în diferite țări să se experimenteze **rărirea chimică a florilor sau fructelor imediat după legare.**

Prezentăm în cele ce urmează cîteva rezultate obținute în experiențele organizate la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești, prin normarea chimică a rodului la cîteva soiuri de prun : Tuleu gras, Anna Späth și Vînăt de Italia.

În anul 1966, din numărul total al mugurilor din pom, 72 la sută la Tuleu gras, 80 la sută la Anna Späth și 77 la sută la Vînăt de Italia au fost muguri roditori. Pentru rărire s-au folosit substanțele : D.N.O.C (Selinon), în concentrație de 0,1—0,15 la sută, alfa naftil acet amida (Pomonit — substanță regulatoare de creștere) în concentrație de 0,005 la sută, Sevin 0,1 la sută, azotat de amoniu 2,5 și 4 la sută. Substanțele cu acțiune distructivă directă (D.N.O.C. și azotatul de amoniu) s-au aplicat cînd erau deschiși 80 la sută din bobocii florali, primele flori fiind deja legate. Tratamentele cu Pomonit și Sevin s-au aplicat după 10 zile de la începutul scuturării petalelor.

Cel mai accelerat ritm de scuturare a florilor nelegate s-a înregistrat la pomii stropiți cu D.N.O.C. și azotat de amoniu. Astfel, la data de 7 iunie 1966, la pomii netratați din soiul Tuleu gras erau căzute 69 la sută din flori, în timp ce la pomii stropiți cu Selinon 85 la sută. Asemănător s-a comportat și soiul Anna Späth.

La pomii nestropiți, din numărul total de flori au format fructe ajunse pînă la recoltare 20 la sută la soiul Tuleu gras, 26 la sută la Anna Späth, 17 la sută la Vînăt de Italia. La variantele la care s-a folosit D.N.O.C., procentul de fructe legate a fost de 4 la sută la Tuleu gras, 7 la sută la Anna Späth și 13 la sută la Vînăt de Italia. Influența favorabilă este evidentă, la soiul Tuleu gras și Anna Späth obținîndu-se un procent normal de fructe legate.

La pomii martor s-au înregistrat și cele mai mici greutăți medii ale fructelor : 14 g la Tuleu gras, 20 g la Anna Späth. Aceste greutăți au crescut, în cazul pomilor tratați dublîndu-se : 27 g la Tuleu gras și 43 g la Anna Späth.

Este adevărat că producțiile obținute pe pom au fost mai mari la pomii nerăriți : 163 kg la Tuleu, 117 kg la Anna Späth, față de 111 kg și respectiv — 65 kg cazul aplicării tratamentului. Dar fructele obținute de la pomii nerăriți nu au putut fi valorificate altfel decît ca borhot pentru distilat, cu un preț în medie, de 0,80 lei/kg. În același timp, fructele pomilor răriți pe cale chimică cu D.N.O.C. și chiar cu azotat de amoniu au corespuns criteriilor pentru export, valorificîndu-se cu 2 lei/kg.

Important este și faptul că în timp ce în coroana pomilor cărora li s-a aplicat rărirea chimică nu s-a înregistrat nici o rupere, la soiul Tuleu gras pomii nerăriți au suferit daune apreciabile : la 30 la sută din pomi s-a rupt axul deasupra etajului II, iar la marea majoritate, cîte 2—3 ramuri de schelet de ordinul I și II s-au dezbinat sau rupt sub greutatea prea mare a fructelor.

Pe baza acestor rezultate **recomandăm rărirea pe cale chimică la soiurile de prun, mai ales la Tuleu gras.** Se pot folosi substanțe pe bază de D.N.O.C. în concentrație de 0,10—0,15 la sută (100—150 g la 100 l apă), sau chiar azotat de amoniu în concentrație de 3—4 la sută. Stropirile trebuie să se execute cînd 80 la sută din flori sînt deschise. Repartizarea soluției trebuie să se facă uniform în toată coroana, cu pompe cu pulverizare mai fină, pentru a se evita stropirea cu prea multă soluție a unor ramuri, ceea ce poate avea drept consecință distrugerea tuturor florilor de pe ramurile respective.

Ing. Ilarie ISAC
cercetător la Stațiunea experimentală pomicolă Voinești, regiunea Ploiești.

Semănatul porumbului

(Urmare din pag. I)

de pinionul de atac, cîte o cămă în plus opusă celei care există. Se pot obține, astfel, un număr mai mare de cuiburi la hectar și o gamă mai largă de densități.

Menținîndu-ne la capitolul „calitate" și în limitele regiunii Oltenia, trebuie să semnalăm faptul că în unele unități din raioanele situate în nordul acestei regiuni, calitatea însămînțării porumbului a fost neglijată. La cooperativa agricolă Bumbești-Pitic, pe o suprafață de 20 de hectare, terenul este denivelat. O arătură mai adîncă decît trebuie a scos la suprafață pietre, semănătorile înaintează greu, se defectează des.

În raidul întreprins am mai întîlnit și alte deficiențe. Astfel, în raza S.M.T.-ului Albești, regiunea Dobrogea, o parte din semănători nu funcționează pentru că nu au fost bine reparate, la Biruința, opririle din lucru erau determinate de faptul că porumbul a fost prost calibrat, iar la Movilița — Negru Vodă, Satul Nou — Medgidia se lucra cu greșuri, în rînduri strîmbe, specialiștii din aceste unități acordînd puțină atenție calității lucrărilor. La cooperativa agricolă din Olteni, în timp ce toți tractoriștii lucrau în cîmp, în vagonul brigăzii dormeau Ion Ionescu și Vasile Soare, pontator și, respectiv, tractorist la S.M.T. Independența.

Necazuri a pricinuit unităților, pe alocuri, și calitatea semințel livrate de întreprinderile Agrosem. În raionul Lehliu, așa cum ne declara ing. **Ion Chițan**, vicepreședinte al consiliului agricol raional, situația pare să fi fost generală. La cooperativa din Hagiești, aproximativ 500 kg de sămînță dublu hibridă n-a putut fi folosită nefiind corespunzătoare, iar la cooperativa agricolă Radu Vodă, numeroasele corpuri străine aflate în saci cu sămînță au produs timpi morți în folosirea semănătorilor 2. SPC-2. De altfel, așa cum observa și tov. **Ion Grigore**, directorul S.M.T. Sărulești, se livrează sămînță calibrată, care, în realitate, nu este decît sortată. Mecanizatorii de aici au fost nevoiți să folosească, din această cauză, discurile universale. Agrosem Călărași rezolvă „simplu", în plină desfășurare a semănatului, această problemă : Veniți și schimbați sămînța.

Cum participă însă diferitele raioane la realizările regiunilor ? Un răspuns la această întrebare, susținut cu fapte concrete, arată astfel :

În regiunea Oltenia. Locul între regiunile fruntașe este asigurat de realizările raioanelor din partea de sud. În raioanele din centrul regiunii și mai cu seamă din nord, semănatul porumbului se desfășoară cu o încetineală inexplicabilă. Raionul Strehaia, de exemplu, este mult rămas în urmă. Deși în raionul Vînju Mare, unitățile agricole dispun de condiții economice naturale superioare celor din raionul Tr. Severin, totuși avansate la semănatul porumbului sînt cele din Tr. Severin. Și raionul Gorj diminuează, într-un fel, realizările pe ansamblul regiunii. Aici, în multe comune se așteaptă ca terenul să se zvînte peste tot și numai după aceea se trece la lucru cu semănătorile.

Diferențe nejustificate între raioane, iar în cadrul acestora între unități, am semnalat și **în regiunea Dobrogea**, unde este mult rămas în urmă raionul Măcin. La Jijila, deși timpul era prielnic pentru semănatul porumbului, totuși consiliul agricol raional a ținut două zile specialiștii în ședință.

În regiunea Banat. Pentru această regiune, **problema care se pune, în primul rînd, este aceea a urgentării ritmului în care se lucrează la pregătirea terenului și semănatul porumbului, întrucît regiunea este printre cele rămase în urmă.** Realizarea unor ritmuri pe măsura posibilităților cere eforturi sporite, dată fiind și abundența ploilor, care, în ultima săptămînă, n-au permis utilizarea deplină a mijloacelor mecanice existente. Acolo unde, pentru a pregăti și însămînța terenul, a fost folosită orice oră bună de lucru în cîmp, s-au obținut totuși, chiar în aceste condiții, rezultate bune. În vreme ce în raionul Oravița, realizarea planului la semănatul porumbului se apropie de 100 la sută, iar în unitățile din raza orașului Timișoara a depășit cu mult 60 la sută, în raioanele Sînicolau Mare, Timișoara și Arad îndeosebi, se înregistrează ritmuri mai scăzute. În aceste raioane, în unele cooperative agricole nu s-a terminat încă semănatul unor culturi din epoca I. Membrii cooperativelor agricole „Victoria" din Nădlac și „Avîntul" din Pecica mai aveau de însămînțat lucernă, iar cei din Macea — sfeclă de zahăr. În cooperativele agricole de producție din Covăsînț, Firiteaz, Mîndruloc și Sederhat nu începuse, la data raidului, semănatul florii-soarelui.

Raionul Oravița este fruntaș pe regiune. Totuși și aici se întîlnesc unități unde stadiul însămînțării porumbului este nesatisfăcător. Așa cum ne semnala ing. **Adam Răchitovan**, președintele consiliului agricol raional, rămase în urmă la semănat sînt, printre altele, cooperativele agricole din Cîrnecea și Secășeni.

Sub nivelul posibilităților se află, în ceea ce privește semănatul porumbului, și gospodăriile de stat din regiunea Banat. Principala explicație : lipsa terenului pregătit.

Într-un fel sau altul, situațiile întîlnite în regiunile Dobrogea, București, Oltenia și Banat au corespondent și în alte regiuni. Depășite la data apariției revistei, diferitele cifre cuprinse în raid reflectă, totuși, un anumit ritm, o anumită preocupare. Timpul nu mai permite însă nici o întîrziere ! Grăbirea însămînțării porumbului — acțiune spre care converg acum eforturile mecanizatorilor și ale cooperatorilor, ale specialiștilor din unități, consilii agricole și uniuni cooperatiste — va permite eliberarea a o serie de forțe necesare și folosirea lor încă de pe acum, în multe locuri, la întreținerea culturilor.

A. SOARE

DE LA FIECARE ANIMAL ÎNGRĂŞAT – PESTE O MIE DE LEI VENIT NET

Îngrăşarea taurinelor tinere constituie pentru cooperativa noastră o acţiune relativ nouă. La începutul anului trecut, am procurat de la alte unităţi agricole 105 tăuraşi din rasa Brună de Maramureş, pe care i-am îngrăşat şi vîndut, în baza contractului încheiat cu I.R.I.C. la o greutate medie de 315 kg.

Un calcul sumar dovedeşte că lucrul acesta a fost deosebit de avantajos pentru noi. Venitul brut obţinut din vînzarea animalelor îngrăşate a fost de 296 739 de lei. Dacă scădem din această sumă cheltuielile de producţie — costul tăuraşilor procuraţi, furajele consumate, valoarea zilelor-muncă, medicamentele utilizate etc. — care se ridică în total la 186 513 de lei, rezultă că am dobîndit un venit net de 110 226 de lei, ceea ce reprezintă 1 050 de lei de fiecare animal îngrăşat.

Avînd în vedere rezultatele bune obţinute anul trecut, adunarea generală a cooperatorilor a hotărît ca anul acesta să îngrăşăm şi să vindem, la o greutate medie de cel puţin 320 kg, 500 de taurine tinere.

Pentru folosirea cît mai corespunzătoare a celor două adăposturi destinate acestui scop vom practica îngrăşarea în flux continuu. Procesul de îngrăşare se desfăşoară în 3 etape distincte, şi anume : perioada de pregătire, care durează 60 de zile, cea de îngrăşare propriu-zisă, desfăşurată de-a lungul a 3 luni şi cea de finisare, cu o durată de 30—40 de zile. Furajele de bază pe care le întrebuinţăm sînt grosierele (cocenii de porumb) şi fibroasele de calitate inferioară, la care se adaugă o cantitate nu prea mare de concentrate, precum şi melasă, uree şi tăiţei de sfeclă. Ele se administrează numai tocate şi preparate, după ce timp de cel puţin 12 ore au fost lăsate să se dospească. Pentru aceasta, în adăposturi avem amenajate bazine din ciment. Raţiile le întocmim în raport de perioada de îngrăşare, avînd grijă ca, pe timpul finisării animalele să primească furajele cele mai valoroase. Tocate şi preparate, nutreţurile sînt consumate în întregime. Pentru a evita intoxicaţiile, obişnuirea tăuraşilor cu ureea se face treptat, în perioada de pregătire pornindu-se de la 0,03 grame pentru un kg greutate vie şi ajungîndu-se în final, la 50—60 de grame zilnic de fiecare animal.

Pe toată durata îngrăşării, animalele sînt ţinute la graid, fără a fi scoase la păşune sau la plimbare, evitîndu-se cît mai mult pierderea inutilă a energiei acumulate. De asemenea, prin vopsirea geamurilor, în adăposturi pătrunderea luminii este limitată.

În grajduri, vitele sînt grupate în loturi de 25—30 de capete, în raport de greutatea corporală, diferenţa maximă între animalele din acelaşi lot fiind de 10 kg. Sporul mediu zilnic de creştere în greutate se menţine constant la un kg, cu variaţii de la 651 la 1 390 de grame. Cîntărirea animalelor se face lunar, în funcţie de sporul în greutate obţinut calculîndu-se retribuirea de bază şi cea suplimentară a îngrijitorilor.

Pînă în 1970, numărul taurinelor îngrăşate anual va ajunge la 1 000, acest sector urmînd să devină o ramură de producţie principală a cooperativei noastre agricole.

Ing. zootehnist
Coriolan SABĂU
de la cooperativa agricolă din comuna Bercenî, regiunea Maramureş.

Ing. Stelian DINESCU
director general în Consiliul Superior al Agriculturii

Sporirea numerică a efectivelor de animale, creşterea productivităţii lor în aşa fel încît zootehnia să poată avea un rol preponderent în producţia agricolă se bazează, în primul rînd, pe asigurarea necesarului de furaje atît sub raport cantitativ, cît şi calitativ.

FURAJE MAI MULTE, MAI BUNE ŞI MAI IEFTINE

Experienţa a numeroase cooperative agricole şi gospodării de stat demonstrează că există încă rezerve importante de sporire a producţiei de furaje pe unitatea de suprafaţă. La cooperativa agricolă de producţie din Vaida, regiunea Crişana, de pildă, s-au obţinut anul trecut 11 000 kg de fîn de trifoi de pe fiecare hectar, în timp ce cooperativa agricolă din Sălard, aceeaşi regiune, în condiţii asemănătoare de climă şi sol nu a realizat decît 4 400 kg la hectar. Şi la cooperativele agricole din Băltăgeşti, Topalu şi Ciobanu, regiunea Dobrogea, producţia medie de fîn de lucernă a depăşit anul trecut 11 300 kg la hectar. Producţii mari de masă verde şi suculente au obţinut şi multe alte unităţi, în special din regiunile Bucureşti, Banat şi Galaţi.

Exemplele oferite de aceste cîteva unităţi la care ne-am referit, ca şi de multe altele arată că pe actualele suprafeţe se pot obţine mult mai multe furaje şi de calitate mai bună. Una din posibilităţile cu mare randament o constituie **extinderea irigaţiilor, folosirea raţională a terenurilor amenajate, astfel ca, prin culturi duble să se obţină mai multe recolte pe an.**

Producţiile medii încă destul de mici ce se obţin la plantele de nutreţ cultivate se datoresc amplasării acestora pe terenuri slab productive, neaplicării unei agrotehnici corespunzătoare privind lucrările de bază ale solului, de întreţinere, recoltare şi conservare a furajelor.

Fertilizarea cu îngrăşăminte organice şi chimice a terenurilor cultivate cu plante de nutreţ sau a pajiştilor naturale nu preocupă în suficientă măsură organele agricole de resort. Dacă în regiunile Maramureş, Suceava şi Cluj, cantităţile de îngrăşăminte chimice folosite pentru plantele de nutreţ au crescut an de an, în regiunea Oltenia îngrăşămintele chimice care au fost repartizate pentru plantele de nutreţ în anul 1966 au fost utilizate în mod nejustificat şi în cantităţi importante pentru alte culturi.

Cunoscînd rolul important al proteinelor şi vitaminelor în hrănirea raţională a animalelor, un număr tot mai mare de unităţi agricole **acordă o atenţie deosebită recoltării şi conservării furajelor, aplică o serie de metode care le permite păstrarea integrală a valorii lor nutritive.** La cooperativele agricole din Bărcăneşti, regiunea Bucureşti, Moşniţa Nouă, regiunea Banat, Satul Nou şi Mihai Viteazu, regiunea Dobrogea, Vîlcele şi Brădeanu, regiunea Ploieşti şi multe altele, se foloseşte cu bune rezultate metoda uscării finurilor cu ajutorul curenţilor de aer dirijaţi. Cooperativele agricole care dispun de instalaţii pentru uscarea finului îşi asigură importante cantităţi de făină de lucernă care, în condiţii avantajoase, acoperă cu succes o mare parte din deficitul balanţei proteice. Din păcate, mai sînt şi unităţi care, solicitînd permanent cantităţi sporite de furaje proteice (făină de carne, de peşte, lapte praf, şroturi), nu acordă atenţia cuvenită conservării şi utilizării proteinei produse pe plan local, nu manifestă interes pentru aceste instalaţii atît de utile. De asemenea, în timp ce în bazele de aprovizionare se găsesc suficiente separatoare pentru lapte, unele unităţi nu şi le procură sau, chiar dacă le au, nu le pun în funcţiune, deşi laptele tras constituie pentru păsări, purcei şi viţei o importantă sursă de proteină, vitamine şi săruri minerale.

Apreciind că hrănirea cu furaje combinate constituie la ora actuală o pîrghie principală în sporirea şi ieftinirea producţiei animale, statul nostru va acorda, în acest an şi în anii viitori, importante fonduri de investiţii care să permită dezvoltarea în ritm susţinut a industriei furajelor combinate. Statul va dezvolta o puternică industrie de producere a preamestecurilor, a laptelui praf, a făinei de carne şi de peşte, precum şi a premixurilor. Acestea vor fi difuzate în unităţi, care dispunînd de instalaţii simple pentru combinarea preamestecurilor cu furajele de bază, îşi vor putea asigura nutreţurile combinate necesare, după reţete stabilite, în funcţie de speciile şi categoriile de animale crescute. Iată de ce este necesar ca fiecare unitate agricolă să-şi procure numărul necesar de amestecătoare tip M.C.A. sau alte tipuri care se găsesc în comerţ. Aceasta ar permite trecerea imediată la realizarea unor amestecuri care, prin folosirea deocamdată chiar a două-trei categorii de furaje mărunţite fin, bine amestecate între ele şi cu adaosuri de avimin, pormin, galifort, zoofort, tetraxin etc. produse de industria noastră chimică pot contribui în mare măsură la îmbunătăţirea hrănirii animalelor.

O mare rezervă de sporire a cantităţilor de furaje pentru animale o constituie cele 4,3 milioane de hectare de pajişti naturale.

Experienţa a demonstrat că prin aplicarea în complex a lucrărilor de îmbunătăţire, îndeosebi prin fertilizare şi folosire raţională, producţia de masă verde sporeşte de 3—5 ori, obţinîndu-se totodată un nutreţ de bună calitate. Pe o fineaţă din lunca Beregsăului, aparţinînd gospodăriei de stat Gearmata, s-au obţinut, numai prin fertilizare, 15 400 kg de fîn la hectar, faţă de 6 220 kg dobîndite pe parcela martor ; pe păşunile din zonele de deal Bascoavele şi Davideşti, regiunea Argeş, prin aplicarea complexului de măsuri, producţia de masă verde a sporit pînă la 35 000 kg la ha. Pe păşunea Rasova din zona de stepă a regiunii Dobrogea, cu lucrări care au solicitat investiţii între 1 000—2 500 de lei la hectar, s-a reuşit să se obţină peste 50 000 kg de masă verde la hectar.

Pe ţară însă, producţiile realizate nu se ridică la nivelul posibilităţilor. Producţia medie a pajiştilor naturale în perioada anilor 1960—1965, exprimată în masă verde, a fost de numai 4 400 kg la ha, ceea ce înseamnă abia 748 U. N. Dacă producţia s-ar ridica pe întreaga suprafaţă la nivelul unităţilor fruntaşe, adică la 20—22 de tone de masă verde la hectar,pe ţară ar rezulta un plus de 11—13 miliarde de unităţi nutritive şi 1,3 milioane tone de proteină, ceea ce ar însemna realizarea unui spor de 60 milioane hl. de lapte şi 500 mii de tone de carne.

Din ansamblul complexului de măsuri aplicate cu eficienţă maximă pe pajiştile naturale, fertilizarea cu îngrăşăminte chimice şi naturale, tarlalizarea şi combaterea eroziunii sînt, fără îndoială, elementele principale.

Dintre metodele de sporire a producţiei pajiştilor, care nu cer investiţii speciale şi care stau la îndemîna oricărei unităţi, considerăm că **fertilizarea prin tîrlire şi folosirea raţională a pajiştilor, prin organizarea păşunatului pe parcele, sînt de mare actualitate.**

Există condiţii cu încă din acest an să se poată realiza o sporire importantă a producţiilor de furaje la unitatea de suprafaţă. Îmbunătăţirea structurii bazei furajere şi a calităţii furajelor, a folosirii lor raţionale în hrana animalelor. Pentru aceasta însă este necesar ca specialiştii în problemele de bază furajeră să aibă în vedere că serviciile respective au fost create nu pentru a se ocupa numai de executarea lucrărilor pe păşunile aflate în administraţia sfaturilor populare. În atenţia lor trebuie să intre în primul rînd buna organizare a bazei furajere în cooperativele agricole.

În regiunile Iaşi, Suceava şi Oltenia, inginerii cu baza furajeră nu se ocupă de organizarea loturilor semincere în cooperativele agricole, din care cauză cantităţile necesare de seminţe nu au fost asigurate.

De existenţa acestor lipsuri semnalate se face vinovată şi direcţia de resort din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, care nu a reuşit să găsească cele mai potrivite metode de îndrumare şi control pentru a se putea lua din timp măsurile necesare.

Pentru activitatea noastră de viitor vom avea în permanenţă în vedere că, îndeplinirea sarcinii de creştere continuă a ponderii zootehniei în ansamblul producţiei agricole este strîns legată de preocuparea pentru asigurarea unor cantităţi tot mai mari de furaje de calitate superioară.

Îmbunătăţirea continuă a calităţii pieliceIelor este strîns legată de oprirea pentru reproducţie a celor mai valoroase animale. În cadrul acestei acţiuni, cercetătorul Victor Davidov, de la secţia Popăuţi a Staţiunii experimentale agricole Suceava, execută operaţia de bonitare a mieilor din rasa Karakul, varietatea brumărie.

NE SCRIU CORESPONDENŢII DESPRE:

ÎNTREŢINEREA ŞI AMELIORAREA PAJIŞTILOR

ÎMBUNĂTĂŢIREA HIDROFIZICĂ A SOLURILOR ŞI FERTILIZAREA LOR

Pentru raionul Criş, una din resursele principale de furajare a animalelor o constituie pajiştile naturale, întinse pe mai bine de 24 000 de hectare. Ţinînd seama de faptul că cea mai mare parte a suprafeţelor de păşuni şi fîneţe se află pe terenuri sărăturate şi pe lăcovişti, consiliul agricol raional şi uniunea raională a cooperativelor agricole au îndrumat unităţile să ia măsuri corespunzătoare de ameliorare a pajiştilor. Un accent deosebit se pune pe îmbunătăţirea stării hidrofizice a terenurilor, prin efectuarea unor lucrări de desecare şi irigaţii. Pînă în prezent, în cooperativele agricole din raion — Şimand, Vărşand, Sîntana, Pădureni, Criş, Comlăuş etc — s-au executat lucrări de desecare pe 590 de hectare şi amenajări pentru irigaţii pe 550 de hectare de păşuni.

De asemenea, o mare atenţie se acordă fertilizării pajiştilor. La cooperativa agricolă din Socodor, de pildă, s-au administrat îngrăşăminte chimice pe aproape 700 de hectare. Peste 400 de hectare de păşuni au fost fertilizate şi la cooperativa din Mişca. Acţiunea este în curs de efectuare şi la alte unităţi. Pe lîngă aplicarea îngrăşămintelor chimice, în anul acesta se va extinde mult îngrăşarea prin tîrlire, metodă cu ajutorul căreia în 1966 s-au fertilizat peste 5 300 de hectare.

Concomitent cu efectuarea lucrărilor de ameliorare a pajiştilor, unităţile agricole, împreună cu sfaturile populare comunale se preocupă în aceste zile de tarlalizarea păşunilor, organizarea taberelor de vară, de repararea şi construirea de noi fîntîni.

Ing. Gavril RUGEA
vicepreşedinte al Uniunii raionale Criş a cooperativelor agricole

O UNEALTĂ SIMPLĂ ŞI IEFTINĂ

Avînd în vedere tipul de sol pe care se află cele 1 000 de hectare de păşuni ale gospodăriei noastre — sărături lăcoviştite — ne preocupă în mod deosebit problema găsirii unei unelte care să permită efectuarea în bune condiţii a lucrărilor de întreţinere. Starea compactă a solurilor face ca atît grapele cu colţi fişi ori reglabili, cît şi cele lanţate să nu dea rezultate corespunzătoare. Printr-o conlucrare a specialiştilor din unitate, am reuşit să construim o grapă care, folosită experimental, a asigurat efectuarea unor lucrări de bună calitate.

Noua unealtă este de o construcţie simplă şi ieftină. Ea se confecţionează din cauciucuri uzate de la roţile din spate ale tractoarelor, secţionate longitudinal, prinse între ele cu legături de fier sau oţel, prin şuruburi. Cauciucurile, al căror număr poate să difere, sînt legate apoi de o bară de tracţiune, din lemn, prevăzută cu un triunghi de ataşare la tractor. Pentru o mai bună stabilitate, este recomandabil ca deasupra să mai fie aşezate alte cauciucuri uzate, întregi.

Pe lîngă distrugerea buruienilor uscate şi a spinilor, grapa din cauciucuri are şi rol de perie netezitoare, asigurînd o bună împrăştiere a mureturilor, nivelînd şi mobilizînd stratul superficial de sol. Randamentul cel mai corespunzător se obţine cînd grăpatul se face pe timp uscat şi se foloseşte o viteză sporită a tractorului.

Ing. Ioan OSTROVĂŢ
de la gospodăria de stat Saravale, regiunea Banat

NOTĂ

Dacă în 3 luni - 5 la sută, într-un an - ?

Pe Valea superioară a Mureşului, la Gorneşti şi Ungheni sînt în construcţie două mari obiective zootehnice : o creşcătorie pentru porci de elită şi un combinat avicol. Ambele obiective urmează să intre în producţie la sfîrşitul acestui an. Dar, pe şantierele amintite lucrurile nu merg tocmai bine. Executantul — grupul de şantiere 507 din cadrul Trustului de construcţii 505 Braşov — a uitat că există un grafic de lucrări, că trebuie respectată o anumită ritmicitate.

Deschise la începutul anului, cele două şantiere mai oferă încă şi acum imaginea fazei de organizare. Lipsesc unele materiale de construcţie, săpăturile se execută în întregime manual, deşi sînt condiţii pentru mecanizarea lor. Ca urmare, din planul de investiţii pe întregul an, cele două şantiere au realizat doar 5 la sută în primul trimestru.

Vizitînd şantierul combinatului avicol din Ungheni se poate constata că nu numai constructorul are deficienţe, ci şi beneficiarul investiţiei — Trustul gostat Tg. Mureş. De cîteva zile au început să sosească pe şantier utilajele viitorului combinat : incubatoare moderne, instalaţii automatizate pentru hrănirea şi adăparea păsărilor. Toate stau însă aruncate în dezordine pe pămînt, sub cerul liber. Valoarea totală a acestor utilaje se ridică la peste un milion de lei !

Ioan VULCAN

Noutăţi ştiinţifice

HD 452 ŞI HD 454

Aceştia sînt doi hibrizi de porumb creaţi la Staţiunea experimentală Lovrin pentru condiţiile din vestul ţării. Ei au fost verificaţi atît la staţiune, cît şi în reţeaua experimentală de stat, în comparaţie cu HD 311 şi HD 405.

În aproape toţi anii şi în toate cele 7 localităţi unde s-au făcut experienţele, ei au asigurat sporuri de producţie, ceea ce îndreptăţeşte recomandarea lor pentru zona de vest.

Iată şi cîteva din însuşirile noilor hibrizi:

— Sînt mai tardivi cu 4 zile decît HD 311, dar cu aceeaşi perioadă de vegetaţie ca HD 405.

— Comparativ cu hibrizii raionaţi sînt mai rezistenţi la ştiţăvire şi la crăparea transversală a boabelor, ceea ce le asigură o mai mare rezistenţă la atacul de Fusarium.

CE INFLUENŢEAZĂ PRODUCŢIA DE SĂMÎNŢĂ DE LUCERNĂ ?

Urmărind să dea răspuns la această întrebare, cercetătorii de la I.C.C.P.T. Fundulea au întreprins o serie de experienţe atît pe terenurile institutului, cît şi în condiţiile staţiunilor experimentale Lovrin, Caracal şi Tg. Mureş.

În toate experienţele întreprinse, lucerna a fost semănată în trei variante — sub plantă protectoare pentru boabe (mazăre şi grîu de toamnă), sub plantă protectoare pentru masă verde (ovăz) şi fără plantă protectoare. S-a semănat la 12, la 15 cm şi la 60 cm între rînduri. Fiecare graduare a factorului plantă protectoare şi a distanţei a fost îngrăşată anual cu cele 8 combinaţii posibile ale dozelor N 32 P 64 K 60 (în toate cazurile s-a efectuat o fertilizare de bază înainte de însămînţare cu 400 kg/ha superfosfat şi 100 kg/ha azotat de amoniu).

Concluziile acestor experienţe pot servi producţiei :

— Este recomandabil numai semănatul fără plantă protectoare care, în toate zonele, a sporit producţia cu 24—68 la sută la masă verde şi cu 5—16 la sută la sămînţă.

— Semănatul în rînduri distanţate asigură sporuri mari de producţie în toate zonele unde aprovizionarea cu apă e limitată în perioada de fructificare.

— Îngrăşămintele cu azot au aproape acelaşi efect ca şi cele cu fosfor.

— Aplicarea în complex a acestor metode asigură o eficienţă mai mare decît aplicarea lor izolată. La cele mai bune variante — semănat fără plante protectoare, la 60 cm între rînduri şi fertilizare în timpul vegetaţiei — s-au realizat sporuri de 54—361 la sută, adică de 137—350 kg de sămînţă la hectar.

IZOLAREA TULPINILOR DE MYCOBACTERIUM JOHNEI

În urma experienţelor întreprinse la I.C.V.B. „Pasteur" s-a reuşit să se efectueze izolarea tulpinilor de Mycobacterium johnei, agentul etiologic al paratuberculozei la taurine şi ovine. La noi în ţară, această boală a fost depistată sporadic, la mari intervale de timp, şi numai la taurine. Izolarea tulpinilor de Mycobacterium johnei reprezintă o realizare de laborator, germenul fiind foarte dificil la adaptarea pe medii de cultură.

SPECTRUL IMUNO-ELECTROFORETIC LA TINERETUL AVIAR

La secţia de fiziologie din cadrul Institutului de cercetări zootehnice au fost întreprinse studii cu privire la spectrul imunoelectroforetic la tineretul aviar în ontogeneză. Cercetările au arătat că multe din fracţiunile proteice prezente la păsările adulte sînt absente la cele tinere. Urmează ca ulterior să se studieze importanţa funcţională a acestor fenomene.

COMPORTAREA UNOR SOIURI DE DUD ÎN PLANTAŢII SUB FORMĂ DE TUFĂ

La Staţiunea centrală de apicultură şi sericicultură Băneasa, precum şi la centrele sale experimentale de la Orşova şi Cislău, s-au studiat 11 soiuri de dud de provenienţă bulgară şi sovietică şi 37 de soiuri locale româneşti, toate fiind cultivate în plantaţii sub formă de tufă.

Dintre soiurile străine, cele mai productive s-au dovedit a fi Pobeda şi Bulgaria 24 ; după cinci ani de la plantare, ele au produs 13,1 şi, respectiv, 11,8 tone de frunză la hectar.

Din grupa soiurilor româneşti, deosebit de valoroase sînt Galicea 1. Cattaneo şi Orşova 6, care, după 4 ani de la plantare au produs 6—6,8 tone de frunză la ha, faţă de 1,4 t/ha cît s-a obţinut de la soiul de dud comun.

Aceste soiuri valoroase au fost înmulţite la pepinierele centrelor experimentale Orşova, Sacoşul Turcesc şi Cislău pentru a fi răspîndite în producţie.

HIBRIDUL DE PRUN USCAR

După încercări care au durat 15 ani, inginerul Constantin Rădulescu de la Staţiunea experimentală pomicolă Fălticeni a obţinut un nou hibrid de prun, rezultat din încrucişarea soiurilor Tuleu gras şi Agen. Hibridul Uscar, cum este numit, se remarcă prin precocitate — primele fructe obţinîndu-se la 3—4 ani de la plantare, are tulpina şi ramuri viguroase, rezistente la cădere. Fructele sînt mari, cărnoase, cu un conţinut mare de zahăr, aciditate scăzută şi se pretează la deshidratare cu un bun randament. Acest hibrid poate fi cultivat şi în zona subcarpatică, unde alte soiuri nu dau producţii mari şi de calitate.

În pepinierele staţiunii din Fălticeni sînt pregătiţi pentru plantare primii 2 500 de puieţi din noul prun şi se lucrează în continuare la înmulţirea lui.

**Gospodării agricole de stat
Cooperative agricole de producţie
Membri cooperatori şi ţărani
cu gospodării individuale !**

aprovizionaţi-vă cu :

BIDOANE pentru ALĂPTAT VIŢEI şi TETINE DE CAUCIUC, care asigură o alăptare igienică şi raţională a viţeilor.

MASURATORI de LAPTE cu FLOTOR pentru controlul producţiei de lapte la vaci, TRUSE TERMOMETRE pentru SOL (seria 5 buc) pentru stabilirea temperaturii solului, TERMOMETRE pentru CLOCITORI, necesare pentru controlul temperaturii în incubatoare

prin

UNITAŢILE şi SUBUNITAŢILE C.S.A. — D.G.A.T.M. : filiale regionale, farmacii veterinare, depozite raionale de aprovizionare cu produse de uz veterinar şi zootehnic.

PLATA SE FACE ÎN NUMERAR sau PRIN VIRAMENT.

97 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin

ÎN PLINĂ REVOLUŢIE, LENIN ABORDA PROBLEMA PĂCII ŞI A PĂMÎNTULUI

Participînd la Congresul al II-lea al Sovietelor din Rusia, am avut prilejul să-l văd şi să-l aud pe Lenin în momentul victoriei Revoluţiei din Octombrie — pe Lenin, conducătorul insurecţiei şi organizatorul primului Stat sovietic din lume.

La prima şedinţă, Lenin nu a luat parte : el conducea insurecţia armată şi în aceeaşi zi a luat cuvîntul în Sovietul din Petrograd.

Congresul a adoptat o ordine de zi. Cele mai importante probleme erau problema păcii, a pămîntului şi constituirea guvernului muncitoresc-ţărănesc. Congresul a adoptat cu un uriaş entuziasm apelul scris de Lenin către muncitori, ţărani şi soldaţi, în care se anunţa victoria muncitorilor şi soldaţilor răsculaţi din Petrograd, răsturnarea Guvernului provizoriu şi se arăta că de acum înainte întreaga putere trece în mîinile Sovietelor.

În cursul lucrărilor congresului, de la prezidiu se adresau în permanenţă comunicări delegaţilor despre desfăşurarea cu succes a insurecţiei. Ştirea cuceririi Palatului de iarnă a fost primită cu aplauze furtunoase. Prima şedinţă a congresului s-a terminat noaptea tîrziu ; majoritatea delegaţilor la congres nu au mai plecat din Smolnii pînă la şedinţa următoare.

În seara zilei următoare a început a doua şedinţă. Primul punct de pe ordinea de zi a fost raportul despre pace. Cînd Lenin a apărut la tribună, întreaga sală s-a ridicat în picioare şi s-a apropiat de tribună. Din pricina aplauzelor şi a strigătelor „Trăiască Lenin", care nu mai conteneau, el nu a putut mult timp să-şi înceapă cuvîntarea.

În sala de şedinţe se petrecea ceva de neînchipuit. Aplauzele se amestecau cu strigăte de bucurie. Aici se găseau acum nu numai delegaţii la congres ; sala se umplu pînă la refuz cu muncitorii, soldaţii şi matrozii care se aflau la Smolnii. Oamenii se urcau pe pervazuri, pe soclurile coloanelor, pe scaune, numai să-l vadă pe Lenin, care stătea la tribună. Prin aer zburau căciuli, şepci, berete marinăreşti, se zăreau puşti ridicate în sus. Aşa, în picioare, a ascultat congresul pînă la sfîrşit raportul lui Lenin asupra păcii.

Lenin şi-a început raportul arătînd că problema păcii este cea mai arzătoare şi mai acută şi a trecut imediat la citirea decretului asupra păcii, pe care partidul bolşevic îl supunea congresului spre examinare. În acest decret se propunea tuturor popoarelor beligerante şi guvernelor lor să înceapă imediat tratative de pace, renunţînd la cotropirea de teritorii străine şi la contribuţii, încheind imediat armistiţiul.

În raportul său şi în cuvîntul de încheiere, Lenin a subliniat îndeosebi că condiţiile noastre pentru tratative nu trebuiau să aibă un caracter ultimativ. Trebuia să-i lipsim pe adepţii continuării războiului de jaf de prilejul de a fi învingători, fiind gata să examinăm şi alte propuneri. Acest lucru nu putea fi interpretat ca o slăbiciune a noastră. Trebuia respinsă concepţia falsă burgheză despre forţă. Forţa în concepţia burgheziei, spunea Lenin, există atunci cînd masele merg orbeşte la măcel, supunîndu-se ordinelor guvernelor imperialiste. În concepţia noastră, un stat este puternic prin conştiinţa maselor, cînd masele ştiu totul, cînd sînt în stare să judece totul şi cînd fac totul în mod conştient.

După discutarea raportului, care s-a transformat de fapt într-o demonstraţie de sprijinire a propunerilor lui Lenin, Congresul a aprobat în unanimitate, cu mare avînt, decretul asupra păcii. Acest decret, scris de Lenin, este remarcabil prin faptul că în el se vorbeşte cu toată hotărîrea despre politica de pace a Puterii sovietice din prima clipă a existenţei ei.

Congresul a trecut apoi la examinarea problemei pămîntului. La tribună s-a urcat din nou Lenin, întîmpinat cu aplauze furtunoase. Cuvîntarea sa a fost scurtă ; el a arătat cît este de important ca problema pămîntului să fie pusă limpede. Guvernul care a fost răsturnat, menşevicii şi socialiştii-revoluţionari au aminat în fel şi chip rezolvarea problemei pămîntului şi au dus ţara la ruină şi la răscoalele ţărăneşti. Pămîntul, spunea Lenin, trebuie trecut în mîinile ţăranilor. Guvernul revoluţiei muncitoreşti-ţărăneşti trebuie să rezolve în primul rînd problema pămîntului. Lenin a citit decretul asupra pămîntului, prin care se desfiinţa proprietatea moşierească ; toate pămînturile moşiereşti, ca şi pămînturile domeniale şi mînăstireşti, cu acareturile, cu inventarul viu şi mort, treceau la dispoziţia comitetelor agrare şi a Sovietelor. Lenin a explicat imediat că în decret a fost introdus mandatul către comitetele agrare, întocmit pe baza a 242 de mandate ale Sovietelor locale de deputaţi ai ţăranilor. Ca guvern democratic, a declarat Lenin, noi nu putem trece peste o hotărîre a maselor largi ale poporului. Trebuie să lăsăm maselor populare toată libertatea de creaţie. Esenţial este ca ţărănimea să capete certitudinea fermă că nu mai există moşieri la sate.

Prin raportul său scurt şi concis, Lenin parcă sublinia că a sosit vremea acţiunilor practice, că revoluţia socialistă şi guvernul sovietic rezolvă chiar de la primii lor paşi, cu hotărîre, fără cuvinte de prisos, fără tărăgănări, problemele poporului răsculat.

Se apropia dimineaţa. După adoptarea în unanimitate a decretului asupra pămîntului, congresul a ales primul guvern sovietic din lume, în frunte cu geniul revoluţiei proletare, V. I. Lenin. Aşa a început o eră nouă, socialistă, în istoria omenirii.

(Fragment de A. A. Andreev din culegerea „Amintiri despre V. I. Lenin". Volumul II, Editura Politică, 1958).

Există azi în toate regiunile ţării circa 500 de centre de radioficare, care deservesc 2 200 de localităţi, avînd 874 000 de abonamente, cu aproape 4 milioane de ascultători. Cum contribuie emisiunile acestor staţii de radioficare la informarea şi educarea oamenilor muncii din localităţile pe care le deservesc ? Abordează ele probleme majore, corespunzătoare etapei de mari prefaceri sociale pe care o traversăm ? În ce măsură sînt folosite cele mai variate şi atractive modalităţi de captare a atenţiei ascultătorilor ? Ce eficienţe au ? Iată cîteva din întrebările cărora raidul efectuat zilele trecute în regiunea Argeş va încerca să le dea răspuns.

Pe firul „ziarului" local al satelor

RAID-ANCHETĂ ÎN REGIUNEA ARGEŞ CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA CENTRELOR DE RADIOFICARE

Pornim la drum însoţiţi de tovarăşul **Damian Duţu**, inspector regional cu radioficarea, care ne furnizează primele date orientative : în oraşele şi comunele regiunii funcţionează 32 de centre, cu 49 276 de abonaţi, **din care 30 664 în mediul rural**.

— Deşi la sate, unde există majoritatea abonaţilor, radioul şi televizorul au pătruns impetuos — ne spune tovarăşul Duţu — oamenii nu renunţă la difuzorul staţiei de radioficare, ci, dimpotrivă, îl solicită cu insistenţă. În ultimii 5 ani, atît prin fonduri de investiţii, cît şi prin contribuţia voluntară s-au realizat extensii importante în centrele de radioficare Rm. Vîlcea, Slatina, Băbeni, Cimpulung, Costeşti şi Orleşti.

O primă constatare : centrele vizitate (Rm. Vîlcea, Băbeni, Orleşti, Piatra-Olt, Topoloveni, Găeşti, Schitu-Goleşti, Cîmpulung) sînt bine organizate, dispun de aparatură modernă ; studiourile respective au la dispoziţie magnetofoane şi picupuri, sînt abonate la diferite ziare şi reviste.

În munca unora dintre redactorii centrelor de radioficare poate fi sesizată nu numai pricepere şi hărnicie, ci şi multă pasiune pentru a înregistra toate evenimentele comunei şi ale satelor din împrejurimi, activitatea „la zi" a unităţilor agricole, cu realizările şi deficienţele lor, munca culturală, aspecte ale problemelor sociale.

O pasiune de reporter am descifrat, de pildă, în strădaniile învăţătorului Constantin Rizoiu, redactorul centrului din comuna Orleşti. Pentru a înfăţişa viaţa cotidiană a satului, tovarăşul Rizoiu, cu sprijinul comitetului de partid şi al sfatului popular, a alcătuit un comitet de redacţie compus din preşedintele cooperativei agricole, inginerul agronom, medicul veterinar, directorul şcolii generale şi alţii. Aceştia ajută la strîngerea unui material divers şi interesant pentru a asigura emisiunilor noutate şi atractivitate. Uneori, Constantin Rizoiu organizează consfătuiri cu colaboratorii.

— Unitatea noastră a extins în mare măsură suprafeţele plantate cu vii pe terase — ne spunea tovarăşul **Marin Marinoiu**, preşedintele cooperativei agricole, membru în comitetul de redacţie. Acum, primăvara, în acest sector muncile s-au aglomerat. Dar asta nu înseamnă, desigur, că scăpăm din vedere problema calităţii lucrărilor. Iată de ce am socotit necesar să organizăm o emisiune locală pe această temă. Cum am procedat ? Am verificat minuţios la fiecare din cele 10 brigăzi viticole ritmul şi modul de executare a lucrărilor. Din „brigada de control" am făcut parte eu, inginera Ioana Cotigă, absolventul facultăţii de agronomie Ilie Marcu, care se află aici la practică şi alţii. Pe cei vrednici i-am evidenţiat. La unele vii însă, am găsit parcele întregi năpădite de pir. Cîteva brigăzi n-au executat la timp lucrările recomandate pentru a stîrpi această buruiană. Şi lucrările de legat, arăcit, copcit erau întîrziate pe alocuri, motiv pentru care pe brigadierii Constantin Obedeanu şi Vintilă Turca, critica noastră, s-o numim aşa, publică, nu i-a ocolit. La data raidului, lucrările se desfăşurau necorespunzător şi la şcoala de viţă, unde nu se aflau prezenţi altoitorii necesari. Redacţia centrului de radioficare a solicitat chiar brigadierului respectiv, Ilie G. Tuca, să scrie un scurt articol. El a arătat că altoitori buni, ca Victor Lisaru, Constantin I. Bugiac, Ion M. Dicu, Niculae Jitianu, Constantin Dina şi alţii nu prea vin la treabă, — a încheiat spusele sale tov. Marin Marinoiu. În urma emisiunii difuzate, lipsurile au fost înlăturate. În vii a fost intensificată munca, altoitorii vizaţi au venit la lucru.

Interesul pentru tot ce e nou în comună se vădeşte permanent în buletinul de ştiri transmis în cadrul fiecărui program. Am notat cîteva dintre aceste noutăţi : la şcoala generală din Orleşti, elevii şi cadrele didactice lucrează la o pepinieră de trandafiri ; construcţia magazinului universal avansează de la o zi la alta ; la punctul Corbu s-au plantat 2 000 de salcîmi ; sera cooperativei agricole a început să livreze primele cantităţi de roşii.

O bună activitate desfăşoară şi centrul de radioficare din Cîmpulung, raionul Muscel, faţa microfonului. Aşa stau lucrurile cu specialiştii din raza de activitate a centrelor Schitu-Goleşti, raionul Muscel, şi Mozăceni-deal, raionul Costeşti.

Sînt şi centre unde temele agrare sînt programate foarte rar.

— La gospodăria de stat din localitate n-am fost deloc anul acesta, iar de la staţiunea experimentală şi de la S.M.T. am primit cîte un articol — ne-a declarat, cu seninătate Florin Tene, redactor la centrul de radioficare din Drăgăşani.

Discuţiile avute la diferite centre cu numeroşi ascultători ne-au dus la concluzia că pentru a întocmi emisiuni interesante redactorii centrelor ar trebui să-şi dedice timpul de lucru culegerii materialelor de pe teren, atragerii de noi colaboratori şi corespondenţi, prezentării programelor în forme cît mai inedite şi atractive. Nu sînt însă puţine cazurile cînd sfaturile populare îi folosesc pe redactori pentru cu totul alte misiuni decît cele pentru care sînt angajaţi. Aşa se întîmplă la Schitu-Goleşti, Potcoava, Călimăneşti etc.

Cunoscînd că peste tot unde comitetele executive ale sfaturilor populare sprijină şi îndrumă activitatea centrelor, sînt realizate programe bune iar ascultătorii aşteaptă cu nerăbdare fiecare emisiune, nu se poate trece cu vederea că în alte locuri nu s-au asigurat condiţiile materiale necesare. La Potcoava, de pildă, nu numai că nu s-a amenajat studioul centrului, dar redactorul nu dispune nici măcar de un birou unde să poată înregistra pe bandă de magnetofon articolele, convorbirile etc. Aici, de altfel ca şi la centrele din Mozăceni şi Colonesti, magnetofoanele şi picupurile sînt foarte uzate. În parte, aşa se explică faptul că aceste centre desfăşoară o slabă activitate, că emisiunile lor sînt greoaie, fără un conţinut interesant.

Iată de ce se impune ca sfaturile populare să sprijine şi să îndrume centrele de radioficare pe măsura necesităţilor, rezolvînd operativ problemele de care depinde buna desfăşurare a activităţii lor. O deosebită atenţie trebuie acordată de către redactori problemelor întăririi şi dezvoltării cooperativelor agricole, organizării temeinice a muncii în toate sectoarele de lucru.

În această perioadă, centrele de radioficare pot şi trebuie să devină factori activi ai mobilizării oamenilor muncii de pe ogoare pentru executarea lucrărilor de primăvară la un înalt nivel calitativ, pentru terminarea acestor lucrări la timpul optim, premiză a unor recolte bune în acest an.

Al. RAICU

SPORT • SPORT • SPORT

BREVIAR

● Lotul pentru meciul cu reprezentativa Ciprului care va avea loc la Bucureşti, duminică 23 aprilie, cuprinde următorii jucători : **portari :** M. Ionescu, Datcu ; **fundaşi :** Popa, Sătmăreanu, Nunveiler III, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Mocanu; **mijlocaşi:** Ghergheli, Năftănăilă, Dobrin; **atacanţi:** Martinovici, Lucescu, Peronescu, Dumitriu, Ionescu, Frăţilă.

● Jucătorii români Ilie Năstase şi Petre Mărmureanu au dominat probele masculine ale turneului internaţional de tenis de la Carlton-club Cannes (Franţa). Ei au cîştigat proba de dublu, învingînd în finală cuplul polonez Gasiorek — Lewandonski cu 6—3, 6—1. Finala la simplu s-a disputat între Năstase şi Mărmureanu, victoria revenindu-i primului cu 7—5, 4—6, 6—2.

În finala de dublu mixt, P. Mărmureanu (România), Alnuth Sturm (R.F.G.) a dispus de cuplul Ted Hoehw (S.U.A.), Ingrid Lofdohls (Suedia) cu 6—3, 6—4.

NOU LA PRONOSPORT

La cererea participanţilor de a li se oferi posibilitatea obţinerii de premii mai mari la Pronosport, Administraţia de stat Loto-Pronosport a luat măsura ca începînd cu concursul Pronosport nr. 17 din 30 aprilie 1967 premiile de la acest sistem să fie următoarele :

Premiul excepţional :

Categoria I : 13 rezultate exacte din 13.
Categoria a II-a : 12 rezultate exacte din 13
Categoria a III-a : 11 rezultate exacte din 13.
Plafonul minimal al unui premiu va fi de 20 de lei.

La toate concursurile Pronosport din luna mai a.c., în cadrul premiului excepţional se va atribui, în afara premiilor în bani, cîte un autoturism Renault 16 + 3 500 de lei.

Cititori de la sate !
Librăria Centrală „Cartea prin poştă"
Str. Serg. Nuţu Ion, nr. 8—12
Bucureşti

Vă recomandă cîteva din lucrările de specialitate apărute, care la cerere vi se trimit la domiciliu contra ramburs.

EDITURA AGRO-SILVICĂ

	Lei
NIVEL SUPERIOR	
STĂNESCU S. Memorator pentru combaterea eroziunii solului	**9,75**
IONESCU ŞIŞEŞTI Prize şi staţii de pompare pentru irigaţii	**26,00**
NIVEL MEDIU	
JELEA Fl. Canalizarea centrelor agricole şi folosirea apelor reziduale la irigaţii	**10,00**

EDITURA ŞTIINŢIFICĂ

NIVEL ELEMENTAR	
HALIFMAN Parola antenelor încrucişate (viaţa şi obiceiurile furnicilor)	**9,50**
RAWALD W. Planta, mediul şi natura	**20,00**

EDITURA DIDACTICĂ ŞI PEDAGOGICĂ

OPREA D. D. Lucrări practice de viticultură	**15,40**
MIHAI GH. I. Pedologie cu elemente de geologie	**19,00**
SAFTA I. Producerea şi păstrarea furajelor	**16,80**
GRAMA I. Topografie şi desen tehnic	**19,00**

Consiliul Superior al Agriculturii editează şi în anul acesta o serie de lucrări de propagandă tehnică agricolă, broşuri şi pliante care urmează să fie difuzate gratuit, la cerere, celor interesaţi, specialişti care lucrează în unităţile de producţie agricolă. Lucrările respective, ale căror titluri conţinuăm să le publicăm pe profile — cereale, plante tehnice, legumicultură, pomicultură, viticultură, creşterea animalelor, mecanizare, fond funciar şi organizarea teritoriu economia şi organizarea IAS — pot fi solicitate astfel : talonul tipărit se decupează şi se completează cu cifra corespunzătoare broşurii sau plantului dorit (cel mult cinci broşuri şi cinci pliante) după care se expediază pe adresa : Redacţia Revistelor Agricole, (S.E.P.) strada Pictor Grigorescu nr. 10 bis, raionul „16 Februarie" Bucureşti.

Cititorii sînt rugaţi ca observaţiile, propunerile şi sugestiile referitoare la tematica şi conţinutul lucrărilor de propagandă agricolă să fie expediate pe adresa : Consiliul Superior al Agriculturii, Direcţia generală a învăţămîntului şi propagandei agricole, Bd. Republicii nr. 24, Bucureşti.

CATALOG

LUCRARILE DE PROPAGANDA TEHNICA AGRICOLA CE SE DIFUZEAZA GRATUIT

Ec. Economia şi organizarea I.A.S.

	Trimestrul în care apare
BROŞURI	
1. Planificarea producţiei animale şi metode practice de îmbunătăţirea indicilor calitativi	II
2. Retribuţia suplimentară în sectorul zootehnic	I
3. Îndrumarea contabilă şi controlul financiar intern în C.A.P.	III
ALTE LUCRĂRI	
1. Institutele de cercetări în sprijinul producţiei agricole	III
2. Propaganda tehnică agricolă.	IV

TALON

ECONOMIA ŞI ORGANIZAREA I. A. S.

Rog a mi se expedia gratuit următoarele :

	Indicele din catalog						
BROŞURI				—	—	—	—
PLIANTE			—	—	—	—	—

Numele şi prenumele . . . . . .

ocupaţia . . . . . .

comuna . . . . . .

raionul . . . . . .

regiunea . . . . . .

Corespondenţă

Ing. Ion SFÎRLEA — de la cooperativa agricolă din comuna Independenţa, raionul Călăraşi şi ing. Viorel CREŢU — de la G.A.S. Jidvei, raionul Tîrnăveni :

Primele dv. articole adresate revistei „Agricultura socialistă" tratează probleme importante. Le vom publica în numerele viitoare. Vă mulţumim pentru hotărîrea dv. de a vă număra printre colaboratorii revistei şi aşteptăm să ne trimiteţi şi alte articole, note, informaţii etc.

Vasile ICHIM, — tehnician, comuna Pomîrla, raionul Dorohoi :

Tema despre care doriţi să ne scrieţi — **efectuarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului** — este deosebit de actuală şi ne interesează. Dacă în ultimii ani în comuna dv. s-au mai executat asemenea lucrări, vă rugăm să ne relataţi şi modul în care sînt valorificate aceste lucrări, subliniind, cu cifre şi fapte, eficienţa lor.

Dan SMĂRĂNDESCU — comuna Mădulari, raionul Drăgăşani :

Ne bucură interesul cu care urmăriţi revista noastră şi vă mulţumim pentru aprecierile şi propunerile ce ni le-aţi făcut referitoare la conţinutul şi tematica „Agriculturii socialiste". Articolele şi informaţiile dv. le-am reţinut.

Pe urmele sesizărilor

Conducerea S.M.T. Tulcea :

Studiind scrisoarea dv, Direcţia generală S.M.T. din Consiliul Superior al Agriculturii ne-a informat că toba de eşapament construită de Uzina de tractoare Braşov se află în curs de experimentare la I.C.M.A. După experimentare şi omologare, toate tractoarele vor fi înzestrate cu această tobă de eşapament, ceea ce va contribui în bună măsură la prevenirea incendiilor.

Ing. Ioan GHEORGHIU — directorul G.A.S. Buziaş Vii, raionul Lugoj :

În legătură cu greutăţile pe care le întîmpinaţi la procurarea pieselor de schimb pentru presele de vinificare P.S.M.H.-3,4 am sesizat Departamentul Gostat şi Uzina „Independenţa" Sibiu. Din răspunsurile primite rezultă că s-a intervenit la furnizor în vederea executării şi livrării pieselor solicitate de dv.

Abel DĂRĂBAN — instructor la Uniunea raională Huedin a cooperativelor agricole :

Librăria „Cartea prin poştă", căreia i-am adus la cunoştinţă nemulţumirea dv, ne-a informat că nu difuzează manuale şcolare. Despre discurile cerute aţi primit lămuriri prin poştă.

Toader SIMEON şi Adam AMARANDEI — comuna Ştefan cel Mare, raionul Vaslui :

Angajamentul la care vă referiţi în scrisoare — ne-a informat, la cererea noastră, Uniunea raională Vaslui a cooperativelor agricole — a fost încheiat între conducerea cooperativei dv. agricole şi Ocolul silvic Vaslui. Conform acestuia, ocolul silvic trebuia să vireze în contul cooperativei contravaloarea lucrărilor de defrişare efectuate pe terenurile sale de către membrii cooperatori, iar cooperativa, la rîndul ei, avea datoria să normeze cooperatorii respectivi cu zile-muncă, corespunzător volumului de muncă depus.

Ocolul silvic a virat banii, însă nu a înaintat conducerii cooperativei situaţia lucrărilor efectuate de fiecare cooperator pentru a putea fi normaţi cu zile-muncă. Uniunea raională ne-a mai comunicat că a intervenit pentru înlăturarea acestei deficienţe şi, în scurt timp, membrii cooperatori vor primi drepturile ce li se cuvin pentru munca prestată.

Ing. Gheorghe BENGHIA — de la cooperativa agricolă din comuna Gîrbovăţ, raionul Bozovici :

Despăgubirile ADAS nu constituie producţie şi ca atare nu se iau în calculul realizării planului de producţie atunci cînd se stabileşte dreptul la premiere a specialiştilor din cooperativele agricole.

Referitor la propunerile dv. privind premierea specialiştilor pe cicluri de lucrări vi s-a răspuns prin poştă de către Consiliul Superior al Agriculturii.

dialog REDACŢIE CITITORI

Curier

Mihai GHEORGHIU — tehnician la Staţiunea experimentală pomicolă Fălticeni :

Rezolvarea problemelor la care vă referiţi *Fiecare din cele patru cadrane ale ceasului din centrul oraşului Gherla indică o altă oră. Acest fapt, adaugă corespondentul nostru Leon Soreanu, derutează pe locuitori şi pe ţăranii cooperatori veniţi cu treburi la raion.*

— Problema e, cum aflăm ora exactă ?

Inginerul agronom Dumitru Huiculescu nu lucrează în meseria pentru care s-a pregătit, ci... face „agricultură" la T.A.P.L. Craiova — aflăm din scrisoarea corespondentului nostru B. Carol.

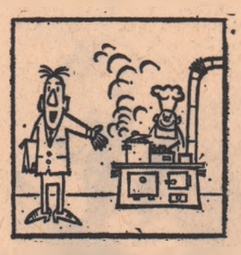

— Aici nu lucrăm tot cu cartofi, ceapă, fasole, mazăre ?...

Valeria RĂDULEŢU — comuna Bumbeşti — Piţic, raionul Gilort :

Citiţi Statutul cooperativei agricole de producţie şi veţi găsi răspuns la toate problemele care vă interesează. Între altele, Statutul precizează că **„Adunarea generală este organul suprem de conducere al cooperativei agricole, singura în măsură să hotărască asupra întregii activităţi economice, financiare şi organizatorice a acesteia".**

Ion IONESCU — tehnician agronom — Buzău :

Despre condiţiile de admitere în învăţămîntul superior agricol pentru anul 1967—1968 am scris pe larg în numărul 14 din 6 aprilie a.c. Pentru alte amănunte vă recomandăm să studiaţi broşura **„Bacalaureatul şi admiterea în învăţămîntul superior 1967"**, publicată recent.

Ing. Ştefan STOICA — oraşul Techirghiol, regiunea Dobrogea :

Articolul 63 din Codul Muncii arată că orice nou angajat are dreptul la un concediu de odihnă plătit după efectuarea a cel puţin 11 luni de activitate. Fiind angajat la 1 martie 1966, dv. aveţi dreptul la concediu de odihnă începînd de la 1 februarie a.c. Desigur, acest concediu se consideră pentru anul 1967.

Marin CHELU, comuna Balaci, raionul Roşiori de Vede şi Atena STĂNCIULESCU — comuna Salcea, raionul Filiaşi — elevi practicanţi, anul IV :

Cooperativele agricole care primesc în practica de producţie elevi din anul IV ai şcolilor tehnice agricole, veterinare, de contabilitate etc. îi pot retribui pe aceştia pentru munca depusă în perioada practicii fie în bani, fie în zile-muncă. Această retribuire se face în funcţie de posibilităţile economice ale cooperativei, nivelul ei neputînd fi mai mic decît contravaloarea alocaţiei pentru hrană, cazare etc.

Rubrică redactată de Mihai BORZA

Desene de Nic. NICOLAESCU

VARIETĂŢI

DE LA LUME ADUNATE

VISUL BĂTRINEI EVELYN

Într-o noapte, Evelyn Bird, în vîrstă de 68 de ani care locuiește într-un orășel englez, s-a trezit din cauza unui zgomot puternic. Deschizînd ochii, ea a văzut chiar deasupra capului picioarele unui bărbat. „Ce vis urît" a gîndit ea, și voind să se convingă că e vorba de vis și nu de realitate, a apucat unul din picioarele suspendate și a tras. Spre mirarea ei, în pat s-a prăvălit un tînăr îmbrăcat cu un costum straniu. Necunoscutul a sărit din pat și s-a prezentat. Era parașutistul Frank Merryman, care, sărind cu parașuta, nimerit pe casa bătrînei, străpunse acoperișul și o parte din tavan rămînînd suspendat în acea poziție atît de pitorească...

PLOI... USCATE

În pustiuri, aerul este foarte uscat. Norii sînt acolo un fenomen puțin obișnuit, iar ploile un fenomen foarte rar. Dar și atunci cînd se întîmplă să plouă, picăturile de apă se evaporă în aer înainte de ajunge pe sol. În asemenea cazuri poți vedea ploaia, însă ea nu te udă. Aceasta este ploaia uscată.

DARUL ȘEFULUI DE TRIB

Cea mai mare perlă naturală din lume cîntărește 6,5 kilograme și aparține, de peste 20 de ani, lui Wilburn Cobb, paznic la celebrul penitenciar american din Saint Quentin. Experții apreciază că valoarea acestei perle este de 200 000 de dolari. Fericitul posesor pretinde însă că i s-au oferit 3,5 milioane de dolari pentru a se despărți de comoara sa. El a respins toate cererile, declarînd că „banii nu au nici o valoare pentru el". Wilburn Cobb susține că această perlă a primit-o în dar de la șeful unui trib căruia i-a scăpat fiul de la moarte.

PETROL ALB

Pentru petrol e cunoscută denumirea aur negru. Dar petrolul poate fi nu numai negru, ci și alb. Zăcăminte mari de petrol alb au fost descoperite pe afluentul fluviului Obi-Basiugan. Aici sondele extrag din pămînt un lichid incolor, compus aproape în întregime din benzină curată.

CORNUL VINDECATOR

Tînărul Ian Robson, din Londra, în vîrstă de 11 ani, suferă de astmă de cînd avea 6 ani. Acum trei luni tatăl său i-a cumpărat un corn, și copilul încîntat de dar s-a apucat să sufle toată ziua în el. Astăzi Ian pare vindecat de astmă.

RADARUL URMĂREȘTE PĂSĂRILE

Stațiunea ornitologică din localitatea elvețiană Sempach va ajunge în curînd la cifra de un milion de păsări marcate. În prezent, ornitologii elvețieni dispun de un nou observator utilat în mod special pentru studiul păsărilor care traversează Alpii. Cu ajutorul unei instalații radar, ei efectuează observații asupra zborului acestora pînă la o altitudine de 6 000 m.

PISICA PLIMBĂREAȚĂ

O pisică din Creuse (Franța) este astăzi deținătoarea unui record puțin obișnuit: stăpînul ei, care locuiește în Reterre, a dat-o fiului său, din altă localitate. Pisica a luat însă drumul înapoi și a parcurs 100 kilometri în 48 de ore.

UN CITITOR PASIONAT

Recent, bibliotecii din Ipswich (Marea Britanie) i s-a înapoiat un volum. Aducătorului i s-a impus o amendă exorbitantă, pentru întîrzierea predării. Ea este proporțională cu întîrzierea: cartea fusese împrumutată în anul 1922.

RESPECTUL PENTRU ORELE DE SOMN ȘI MASĂ

Conform unor anchete cu privire la obiceiurile a 10 popoare, rezultă că francezii se prezintă pe primul loc în legătură cu respectarea timpului de masă și a numărului de ore de somn. Francezul mediu doarme zilnic 8 ore și 15 minute, își rezervă pentru masă o oră și 45 de minute, așa încît îi rămîne mai puțin timp pentru distracții decît cetățenilor altor state. Belgienii și vestgermanii dorm aproximativ tot atît cît și francezii. Americanii, iugoslavii, polonezii și rușii consacră somnului 7 ore și 30 de minute din 24 de ore.

ZIG ZAG ■ ZIG ZAG

● *Între doi pierde-vară are loc următorul dialog:*
— De ce ești amărît, Tedy?
— Dragă Bob, acum un an mi-a murit un unchi și mi-a lăsat 300 000 de dolari.
— Ei, nu-i rău.
— Stai, că n-am terminat. Acum șase luni mi-a murit bunica și mi-a lăsat 250 000 de dolari.
— Splendid, dragă. Și atunci de ce te tot plîngi?
— Cum să nu mă plîng. Am tocat banii și în ultimele luni nu mi-a mai murit nimeni.

● *În timpul ultimului război, unui scoțian aflat sub arme îi scrie nevasta, plîngîndu-i-se că, bărbații fiind pe front, nu are cine ara pămîntul.*
Scoțianul îi răspunde: „Nici să nu ari pămîntul nostru, fiindcă în cîteva locuri avem ascunse arme".
La scurt timp după această scrisoare, soția scoțianului îl anunță că cenzura militară a interceptat scrisoarea și, ca urmare, le-au răscolit tot terenul, în căutarea armelor.
„Asta am și urmărit — îi scrie scoțianul soției sale. Acum poți să semeni".

● *Din umorul comicului francez Fernandel:*
„Orchestrele noastre de jazz au un repertoriu atît de absurd, încît dacă un chelner scapă o tavă cu farfurii, toți se ridică să danseze".
„De multe ori umorul înseamnă să rîzi de ceva care dacă ți s-ar întîmpla ție te-ar face să plîngi".
„Cîinii au prieteni mulți fiindcă își mișcă coada, nu limba".

● *Primindu-i în curtea cazărmii, plutonierul grăbit și superficial, îi întreabă pe noii recruți:*
— Ce erai în civilie?
— Croitor.
— Bine, treci la magazia de efecte. Tu ce erai?
— Instalator.
— Bine, treci la armurărie.
Apoi, adresîndu-se unui recrut bîlbîit, tapițer în viața civilă, îl întreabă repezit:
— Tu ce erai?
— Ta-ta-ta...
— Bine, treci la mitraliere.

NOILE ÎNTÎMPLĂRI ALE LUI PĂCALĂ (12)

Desene de Nic. NICOLAESCU

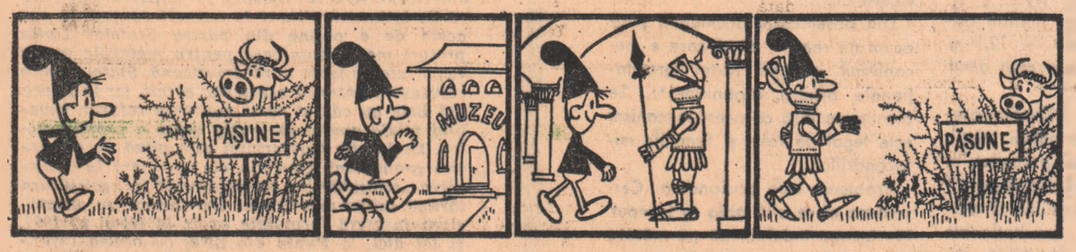

din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 23—29 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 23,52; programul II: 6,30; 10,00; 16,00; 19,00; 0,57; programul III: 16,00; 19,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5; 5,30; 6,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00, 23,52; programul II: 8,30; 10,00; 12,00; 19,00; 21,00; 0,57; (sîmbătă și la ora 1,57); programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 20,00; programul II: 14,00; 21,00; 23,00; programul III: 21,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6,00; 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,30; 14,00; 17,00; 23,00; programul III: 21,30.

SUMARUL PRESEI: În fiecare zi la ora 7,45 pe programul I.

SFATUL MEDICULUI: În fiecare zi de lucru programul I: 9,25; programul II: luni, marți, miercuri, joi ora 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE:

DUMINICĂ: programul I: 9,15; — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5,35 — Actualitatea agrară.

VINERI: programul I: 18,05 — Jurnal agrar.

SÎMBĂTĂ: programul I: 11,03 — Revista revistelor economice.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 20.30 — Teatru scurt „Scaunul electric". Adaptare radiofonică de Aurel Storin după piesa „Condamnatul din Pickwicktown" de André Paul Antoine.

LUNI: programul I: 20,45 — Premiera „Micul Eyolf" de Henrik Ibsen. Traducere de Mihai Rădulescu. Adaptare radiofonică și regia artistică: Mihai Dimiu.

MIERCURI: programul II: 21,30 — „Din nou despre dragoste" de Eduard Radzinski. Traducere de Călin Florian. Adaptare radiofonică de Mihai Lupu.

VINERI: programul II: Ciclul „Radiodifuziunea în sprijinul școlii": „O scrisoare pierdută". Comedie de I. L. Caragiale — 10,03.

SÎMBĂTĂ: programul II: 10,30 — Teatrul scurt „Capcana" de Max Aub.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 10,30; 14,15; 15,35; 20,10; 22,40; programul II: 6,00; 7,00; 10,15; 13,18; 16,30; 17,30; 21,45. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6,10; 7,16; 9,55; 11,02; 14,40; 18,45; 19,30; 22,20; 23,00; programul II: 6,45; 7,45; 8,00; 9,00; 9,40; 10,30; 14,10; 15,30; 16,05; 16,30; 17,00; 19,05; 20,15; 21,10; 22,43; 23,07; 0,02; programul III: 23,00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 12,30; 13,30; 15,50; 19,00; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 10,45; 12,03; 13,00; 15,30; 16,20; 19,30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10.50; 11,18; 12,00; 13,10; 14,00; 15,18; 18,20; 19,40; 20,20; 21,50; 22,15; 23,00; programul II: 8.00; 12,25; 15,15; 16,00; 16,30; 17,50; 19,03; 19,20; 22,00; 22,50; 23,07; 0,10; programul III: 24,00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5,05; 12,35; 13,30; 15,50; 17,00; 19,00; 20,00; 20,50: programul II: 7,00; 7,45; 8,50; 10,45; 12,03; 13,00; 14,50; 16,20; 19,30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,20; 11,15; 12,00; 13,10; 14,00; 14,35; 15,13; 16,30; 18,20; 20,30; 21,20; 22,15; 23,00; programul II: 11,45; 14,08; 15,20; 16,00; 17,55; 19,03; 20,40; 21,50; 22,45; 23,07; 0,10.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,10; 13,30; 15,50; 19,00; 20,50; programul II: 7,00; 7,45; 8,45; 11,35; 13,00; 14,50; 15,15; 16,20; 20,00. **Muzică ușoară și de dans.** programul I: 8,25; 9,03; 11,18; 13,10; 14,00; 14,30; 15,23; 16,45; 18,25; 20,30; 21,25; 22,15; 23,00; programul II: 8,00; 10,15; 12,30; 16,00; 16,30; 17,55; 19,50; 20,40; 21,05; 22,45; 23,07; 23,52; programul III: 19,07.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 10,10; 12,40; 13,30; 15,50; 16,50; 19,00; 20,50; programul II: 7,00; 8,45; 10,45; 12,03; 13,00; 14,50; 16,20. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 11,30; 12,00; 13,10; 14,35; 15,23; 16,30; 17,10; 18,25; 20,30; 22,15; 23,00; programul II: 8,00; 12,20; 13,50; 15,15; 16,00; 17,55; 19,03; 22,30; 23,07; 0,12; programul III: 0,30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,10; 12,45; 13,30; 15,50; 16,50; 19,00; 20,50; programul II: 7,00; 8,45; 12,03; 13,00; 14,10; 15,20; 16,15. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 11,18; 12,00; 12,25; 13,30; 14,30; 15,25; 18,25; 20,30; 21,25; 22,15; 22,50; 23,00; 23,10; programul II: 7,45; 12,45; 13,40; 16,00; 17,55; 19,03; 21,05; 22,50; 23,07; 0,10; programul III: 21,45.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 10,10; 12,27; 13,30; 15,03; 15,50; 19,00; programul II: 7,00; 8,45; 10,57; 12,03; 13,00; 14,50; 15,15; 16,30; 19,30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 11,15; 12,00; 12,45; 13,10; 14,00; 15,15; 17,40; 18,20; 20,30; 21,25; 22,15; 22,35; 22,50; 23,40; programul II: 7,45; 9,45; 12,25; 13,30; 15,00; 17,35; 19,03; 20,40; 21,05; 23,07; 0,10; 0,55; programul III: 20,30.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi?; 9,02 — Gimnastica de dimineață; 9,10 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar: Filmul „Meteor XL 5"; Recreația mare; Pagini din istoria patriei: Adamclisi; 10,45 — EMISIUNEA PENTRU SATE; 12,15 — Concert simfonic; 16,00 — Magazin 111; Transmisiuni sportive; 18,15 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,30 — Dialog la distanță — Emisiunea a IV-a — Participă regiunile București și Crișana: 22,45 — Telesport; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 17,15 — Pentru noi, femeile!; 18,00 — Pentru cei mici — Știți să desenați, copii?: Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu (I). Povestește și desenează Iurie Darie; 18,20 — Pentru tineretul școlar — 1001 de întrebări: Cheia semnelor tăinuite; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Agenda economică; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (sfîrșitul seriei); 20,00 — În direct... Transmisiune de la I.P.R.S. — Băneasa; 20,30 — Șah; 20,40 — Cabinet medical TV. Primul ajutor în caz de electrocutare; 21,00 — Seară de teatru: „Stana". Dramă populară de Dumitru Stan Petruțiu și Nicolae Pîrvu, după Ion Agîrbiceanu; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 16,55 — FOTBAL. Semifinala Cupei campionilor europeni: — T.S.K.A. Cernovo Zname Sofia — Internazionale Milano. Transmisiune de la Sofia; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,15 — Orașe și orașe; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Moment liric; 19,40 — Recitalul pianistului Jean Casadesus (Franța); 20,20 — Telecronica economică. Știința și producția; 20,30 — „Alma Mater". Emisiune pentru studenți; 21,00 — Film artistic: „La Terra Trema". Un film al cunoscutului regizor italian Luchino Visconti, distins cu Marele Premiu la Festivalul cinematografic de la Veneția. Premieră pe țară; 22,30 — Panoramic; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: 18,00 — Pentru cei mici — În loc de cinema: „Jocul de-a carnavalul"; 18,10 — Pentru tineretul școlar — Studioul pionierilor; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Agenda economică; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — „Mult e dulce și frumoasă". Emisiune de limbă română contemporană; 19,40 — La ordinea zilei! Organizarea științifică a muncii și a producției; 20,00 — Gong. Emisiune de actualitate teatrală; 20,15 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: Pe urmele incașilor; 20,40 — Soliști de operă interpretînd romanțe; 21,00 — Memoria peliculei: Cum se distrau bunicii; 21,20 — Film documentar artistic: „Flamenco"; 22,00 — Muzica la ea acasă. Emisiune despre și cu Filarmonica de stat „George Enescu"; 22,30 — Dosarul nr...; 22,40 — Din culisele muzicii ușoare; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI: 18,00 — Pentru cei mici — A.B.C. ...Mic atlas în imagini; 18,30 — Pentru tineret — Biografii obișnuite; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Agenda economică; 19,22 Buletinul circulației rutiere; 19,30 — Studioul muzical: Despre varietăți; 20,00 — Săptămîna; 20,45 — Avanpremieră; 21,00 — Reflector; 21,15 — Film artistic: „Feriți-vă automobilul". O comedie a Studioului „Mosfilm"; 22,47 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 18,00 — „La sase pași de o excursie". (emisiune concurs pentru pionieri și școlari); 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,27 — Buletinul meteorologic; 19,30 — Ancheta TV. Turism; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Emoții în premieră. Emisiune muzicală — concurs. Prezintă Paul Sava; 21,30 — Film serial: „Baronul"; 22,20 — Microvarietăți; 22,50 — Telesport; 23,00 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

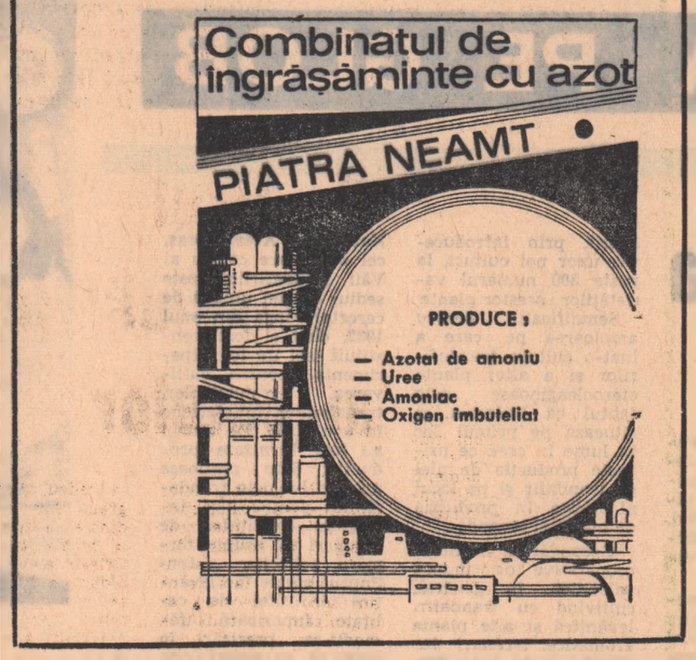

str. Alexandru cel Bun nr. 22, telefon 1432 — 1

Produce și livrează fără repartiție:

— Dulapuri metalice: fișete pentru acte, vestiare haine, rezistente și vopsite în culori plăcute, avînd îmbunătățiri de construcție.
Înzestrați birourile și halele de lucru cu mobilierul nostru modern.
— Împletituri din sîrmă pentru împrejmuiri și panouri metalice prefabricate pentru garduri.
Gospodării de stat și cooperative agricole, folosiți împotriva rozătoarelor împrejmuirile din plasă metalică.
— Cazane din cupru pentru cantine și laboratoare.
— Cazane de fabricat țuică de capacități diferite.
Executăm la cerere: confecții de cazane, reparații și spoieli.

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT încheie cu membrii cooperativelor agricole de producție asigurări facultative pușale, care prezintă numeroase avantaje.
Printr-un singur contract, se asigură una din speciile de animale, bunurile din gospodărie, precum și asiguratul pentru cazuri de accidente. Prima de asigurare este de 90 lei pe un an sau de 45 lei pe 6 luni.
Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, adresați-vă agenților de asigurare, responsabililor cu munca ADAS sau direct inspectoratelor ADAS.

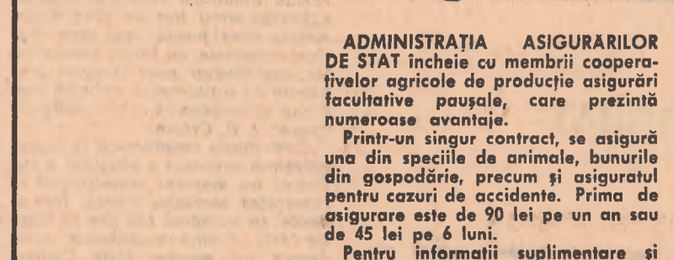

Execută pe bază de repartiții, reparații capitale la tractoare UTB, U-650 și U-651; piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole; tuburi de radiator UTB reper 1301571, radiatoare de ulei reper B 1013571.

Relații suplimentare la sediul uzinei str. Budai N. Antal nr. 71, telefon 15282

str. George Enescu nr. 15
produce:
— mașini de înșurubat pneumatice
— mașini de găurit pneumatice
— bancuri universale pentru încercat pompe de ulei și filtre de ulei
— prese hidraulice pînă la 40 tone forță
— banc rodaj pentru motoraș P.D. 10
De asemenea, execută reparații capitale de motoare și tractoare.

În rîndul populației de la sate, acțiunea de economisire la C.E.C. cunoaște o largă dezvoltare. Aceasta este urmarea firească a creșterii sistematice a veniturilor bănești ale oamenilor muncii de la sate, cît și a înțelegerii avantajelor ce decurg din economisirea banilor la C.E.C.

Pentru fiecare depunător, Casa de Economii și Consemnațiuni este o garanție sigură a păstrării banilor, un mijloc de sporire a lor prin dobînzi și cîștiguri, de realizare a unor obiective menite să facă viața mai frumoasă, mai plină de bucurii.

Dorința de a avea o casă nouă i-a determinat pe țăranii cooperatori Pîrvan C. Ion din comuna Vădăstrița, raionul Corabia, Ștefan Constantin din comuna Stejaru, raionul Gilort, Țigănuș Ioan din comuna Frătăuții Vechi și Andronic Vasile din comuna Arbore, raionul Rădăuți, Pandrea Victor din comuna Lisa, raionul Făgăraș, ca și pe numeroși alții să economisească la C.E.C. Și roadele economisirii nu au întîrziat să se vadă: astăzi dorința lor este realizată.

AGRICULTURA PE GLOB

Popas în Valea trandafirilor

Vazovgrad, Karlovo, Kalofer. Puncte de popas în originala Vale a trandafirilor. Case-muzeu, monumente, clădiri străvechi — mărturii ale unei epoci măreţe din istoria ţării — minunate prilejuri de a cunoaşte frînturi din trecutul zbuciumat al Bulgariei, alături de semnele înnoitoare ale prezentului.

Oraşul natal al poetului Ivan Vazov, Vazovgradul, se mîndreşte cu o mare uzină constructoare de maşini. La Karlovo, oraşul în care s-a născut un alt mare fiu al poporului bulgar, ideolog şi organizator al revoluţiei naţionale bulgare, Vasil Levski, se produc astăzi tractoare, stofe, se prelucrează uleiul de trandafiri. Tot de aici pleacă în întreaga ţară şi peste graniţele ei cunoscutul vin „Karlovski misket".

De Kalofer este legat numele marelui poet-revoluţionar bulgar Hristo Botev. Şi aici, ca şi la Vazovgrad şi Karlovo, casa-muzeu oferă vizitatorilor numeroase mărturii ale condiţiilor aspre în care s-a desfăşurat lupta de eliberare a poporului bulgar de sub jugul otoman. Între conducătorii marii răscoale din 1876 s-au aflat, organizînd şi însufleţind masele, Hristo Botev şi Vasil Levski.

Valorificînd condiţiile pedo-climatice existente, locuitorii Kaloferului au dezvoltat agricultura, îndeosebi cultura viţei de vie, dînd, de asemenea, o considerabilă extindere creşterii animalelor.

Zona este însă renumită pentru cultura trandafirilor pentru ulei şi a altor plante aromatice, domeniu în care, în Bulgaria, există o străveche tradiţie. Anii construcţiei socialiste au îmbogăţit şi această tradiţie ; concomitent cu creşterea suprafeţelor destinate plantelor aromatice a sporit, prin introducerea unor noi culturi, la peste 300 numărul varietăţilor acestor plante.

Semnificativ pentru amploarea pe care a luat-o cultura trandafirilor şi a altor plante eterooleaginoase este faptul că Bulgaria se situează pe primul loc în lume în ceea ce priveşte producţia de ulei de trandafir şi pe locul al doilea în producţia de mentă şi lavandă.

Gospodăriile agricole cooperative de muncă valorifică, în general, cultivînd cu trandafir, levănţică şi alte plante aromatice, terenuri înclinate şi nu prea fertile. Tradiţiei, experienţei unităţilor cultivatoare li se adaugă îndrumarea şi precizările colectivului de cercetători de la Staţiunea experimentală pentru cultura trandafirilor şi a plantelor aromatice din Kazanlik. Acest oraş, cel mai mare centru al Văii trandafirilor, este sediul acestei unităţi de cercetare încă din anul 1922, cînd a fost constituit aici un lot experimental pentru cultivarea trandafirilor, transformat în staţiune în anul 1945. De atunci au fost furnizate producţiei date preţioase privind biologia trandafirului pentru ulei, influenţa condiţiilor de climă şi sol asupra formării bobocilor şi conţinutul plantei de levănţică în ulei de calitate superioară, făcîndu-se precizări în legătură cu solurile pe care această plantă se dezvoltă foarte bine. Căutările cercetătorilor de la Kazanlik continuă. Practica unităţilor de producţie pune în faţa cercetării noi probleme.

Elena VASILESCU

La Londra a avut loc cea de-a opta ediţie a Tîrgului internaţional de delicatese-specialităţi alimentare, la care participă un mare număr de firme britanice şi străine. Ţara noastră, prezentă pentru prima oară la această manifestare, este reprezentată prin întreprinderile Prodexport şi Fructexport, care expun o mare varietate de produse alimentare : conserve de fructe şi legume, dulciuri, preparate de carne, brînzeturi, miere, băuturi alcoolice, precum şi renumitele vinuri de Cotnari, Tîrnave, Murfatlar.

DIN ACTUALITATEA SĂPTĂMÎNII

LA BERLIN are loc cel de-al VII-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania.

La Congres participă peste 2 000 de delegaţi ai organizaţiilor de partid şi invitaţi — reprezentanţi ai clasei muncitoare, ai ţărănimii şi ai intelectualităţii din Republica Democrată Germană. La Congresul P.S.U.G. participă delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti din 67 de ţări. Din partea Partidului Comunist Român participă o delegaţie condusă de tovarăşul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Pe ordinea de zi a Congresului P.S.U.G. figurează următoarele probleme : 1) Dezvoltarea socială în Republica Democrată Germană în perioada pînă la desăvîrşirea construirii socialismului ; 2) Îndeplinirea sarcinilor economiei naţionale ; 3) Rolul partidului în perioada desăvîrşirii construirii socialismului ; 4) Adoptarea hotărîrilor Congresului şi alegerea organelor centrale ale partidului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarăşul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., a prezentat un raport în care se face o amplă expunere asupra realizărilor obţinute de oamenii muncii din R. D. Germană sub conducerea P.S.U.G. în opera de construcţie a societăţii socialiste.

■

PROTESTELE împotriva războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam iau amploare în înseşi Statele Unite. Săptămîna trecută, oraşele New York şi San Francisco au cunoscut cele mai mari demonstraţii de masă care au avut loc în S.U.A. împotriva războiului din Vietnam. La aceste demonstraţii au participat zeci de mii de cetăţeni.

■

PARTIDUL LABURIST din Anglia a cunoscut serioase înfrîngeri la recentele alegeri municipale. Partidul guvernamental a fost privat de 378 de locuri, în timp ce Partidul Conservator şi-a sporit numărul mandatelor cu 370. Laburiştii au pierdut controlul asupra consiliului municipal din Londra, pe care îl deţineau neîntrerupt timp de 33 de ani. Corespondentul Agenţiei France Presse la Londra relata că : „Primul ministru Harold Wilson a recunoscut sîmbătă seara amploarea eşecului laburiştilor". Comentatorii consideră că una din cauzele principale ale eşecului electoral laburist este aşazisa politică de austeritate a guvernului care — prin „îngheţarea" salariilor — loveşte în veniturile oamenilor muncii.

■

ÎN ZILELE de 12—13—14 aprilie, localitatea balneară Punta del Este din Uruguay a găzduit conferinţa la nivel înalt a Organizaţiei statelor americane (O.S.A.). Scopul principal urmărit de ţările latino-americane la această conferinţă era acela de a obţine din partea Statelor Unite preţuri mai avantajoase pentru materiile prime exportate pe piaţa nord-americană. Statele Unite refuzaseră anterior asemenea cereri, iar la Punta del Este au căutat să-şi motiveze refuzul, învelind pilula amară în crusta dulce a promisiunilor. Declaraţia Conferinţei este plină de asemenea promisiuni. Una din ele se referă la sprijinirea „schimbărilor de structură" în agricultura ţărilor latino-americane. Dar asemenea promisiuni fuseseră formulate exact la fel şi în 1961, şi tot aici, la Punta del Este, cu ocazia înfiinţării „Alianţei pentru progres". Pînă acum, însă, această instituţie, pretins filantropică, de fapt de monopolurile nord-americane, n-a ajutat cu nimic la înfăptuirea unor transformări reale în agricultura ţărilor latino-americane. Repetarea din şase în şase ani a unor promisiuni vagi nu este de natură să contribuie la schimbarea situaţiei.

DIN PRESA DE SPECIALITATE

Forţa gravitaţională şi viaţa

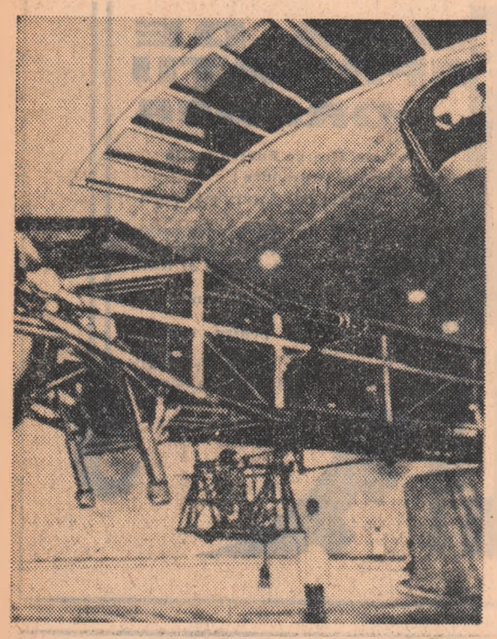

Studiul influenţei gravitaţiei asupra organismelor vii a devenit o problemă de laborator. Iată unul din instrumente : o uriaşă maşină centrifugă care realizează un cîmp gravitaţional ridicat.

Pămîntul exercită, după cum se ştie, o anumită forţă de atracţie, corespunzătoare masei sale.

Ce s-ar întîmpla dacă Pămîntul ar avea alte dimensiuni decît cele pe care le are ?

În 1925, renumitul savant K. Ţiolkovski a emis ipoteza potrivit căreia dacă viaţa pămînteaşcă s-ar fi dezvoltat pe Lună, unde forţa de atracţie este mult mai mică, toate fiinţele ar fi fost de şase ori mai mari. Dimpotrivă, pe planeta Jupiter, unde forţa gravitaţională este de două ori şi jumătate mai mare ca pe pămînt, locuitorii ar fi fost... pitici. Omul de ştiinţă englez D.V. Thomson este de părere că dacă dimensiunile pămîntului s-ar mări, fapt care ar determina creşterea forţei de atracţie, majoritatea vieţuitoarelor ar avea picioare scurte ca reptilele. În cazul micşorării dimensiunilor lui, fiinţele ar deveni uşoare, zvelte, cheltuind puţină energie pentru deplasarea lor în spaţiu.

Toate aceste ipoteze, bazate pe observaţii şi calcule ştiinţifice riguroase, sugerează o idee deosebit de interesantă, aceea a influenţei forţei gravitaţionale asupra fiinţelor vii care trăiesc pe planeta noastră. În ultimii ani, cercetările desfăşurate pe acest plan au înregistrat unele rezultate promiţătoare.

S-a observat că în mediul acvatic, forţa de atracţie este minimă. La suprafaţa pămîntului, ea atinge

■ **DISCOVERY**
■ **PRIRODA**

valoarea maximă. Primele vertebrate care într-un anumit moment al istoriei vieţii au păşit pe uscat, au avut de învins o forţă gravitaţională mult mai mare. Principalul mijloc de a opune rezistenţă acestei forţe l-a constituit întărirea scheletului şi dezvoltarea unor sisteme de pîrghii corespunzătoare. În această privinţă este semnificativ faptul că dacă la peşti cu sistem osos greutatea scheletului reprezintă 8,5 la sută din cea totală a corpului, la reptile, păsări şi mamifere ea depăşeşte 14 la sută.

Forţa gravitaţională a acţionat şi asupra mijloacelor şi vitezei de deplasare a animalelor. După cum se ştie, viteza maximă de deplasare în cele trei medii este aproape identică (lăstunul, insectele — 100 km pe oră, peştele-spadă — 100 km pe oră ; ghepardul — 112 km pe oră). Dar cea mai mare cheltuială de energie se face în deplasarea pe uscat, unde atracţia gravitaţională este mai mare.

Există, fără îndoială, o legătură şi între forţa gravitaţională şi repartizarea hemoglobinei la diferite vieţuitoare. Într-adevăr, s-a constatat că la 1 kg de greutate corp, la peşte revin 0,7—1,5 g de hemoglobină, la amfibii — 3,6 g, la mamifere — 12,1 g adică de 10-12 ori mai mult decît la peşti.

Pentru a elucida influenţa gravitaţiei asupra dezvoltării vieţii, oamenii de ştiinţă au procedat, în ultimii ani, la experienţe şi de alt gen. Ei au studiat evoluţia şi dezvoltarea în medii gravitaţionale artificiale, folosind, de pildă, cabinele experimentale centrifugale pentru pregătirea cosmonauţilor.

Ce au arătat aceste experienţe ?

S-a constatat că, de pildă, grîul supus influenţei unei gravitaţii ridicate, avea plantele mult mai dezvoltate, decît în condiţii normale. Într-un laborator din statul Jowa (S.U.A.) la şoarecii şi puii de găină lăsaţi timp de cîteva zile într-un cîmp gravitaţional ridicat sistemul osos a devenit mai dezvoltat.

În alte experienţe, cîmpul gravitaţional a stimulat creşterea, cum s-a întîmplat cu larvele de muscă, broaştele ţestoase şi boabele de grîu încolţite. S-a constatat, de asemenea, că un cîmp gravitaţional cu o valoare de o jumătate de milionime din cea normală e suficient pentru a stimula pozitiv creşterea ovăzului.

Modificarea cîmpului gravitaţional produce schimbări biologice esenţiale pentru dezvoltarea organismului viu. Astfel, trecerea la o gravitaţie scăzută este însoţită de reducerea consumului de oxigen şi viceversa.

Din observaţiile acumulate pînă acum nu rezultă totuşi care e mecanismul acţiunii forţei gravitaţionale asupra organismelor. Se presupune însă că acest mecanism este legat de rolul şi funcţiile mitocondriilor.

Problema este pasionantă. Cercetarea ei se află abia la început. Nu încape îndoială că pe măsura dezvoltării cosmonauticii, concomitent cu cucerirea Universului de către om, ea va căpăta noi lămuriri. La scară cosmică viaţa are, probabil, un chip deosebit.

Nicolae MARIŞ

File din istoria agriculturii

O UNEALTĂ CARE A REVOLUŢIONAT AGRICULTURA

Nimeni nu poate să spună astăzi cu precizie în ce împrejurări a fost inventat plugul, această unealtă care poartă pecetea geniului uman. El a rămas pînă astăzi singurul mijloc prin care „se întoarce, se mărunţeşte, se amestecă şi se afinează un strat mai gros sau mai subţire de sol, numit brazdă". (G. Ionescu-Şişeşti şi Ir. Staicu).

Cercetătorii sînt, în general, de acord că plugul a avut o origine dublă — din săpăligă şi din băţul ascuţit scormonitor. Apariţia lui este legată de utilizarea animalelor domestice pentru tracţiune, astfel încît săpăliga trasă prin pămînt de un bou — probabil primul animal folosit vreodată pentru o lucrare agricolă — devine plug. La început, fireşte, pămîntul era lucrat foarte superficial, era zgîriat

Plug antic egiptean

ca şi cum l-ar fi rimat un porc. De aceea — observă autorul englez E C Curwen — multe dintre vechile denumiri pentru porc şi plug sînt identice.

Primele pluguri au apărut în văile marilor fluvii Nil, Tigru, Eufrat, cu vreo 5 000 de ani în urmă. Cam în acelaşi timp el este semnalat şi în Creta, apoi, pe la jumătatea mileniului al doilea î.e.n., şi în Asia.

Apariţia plugului a avut consecinţe imense. Pe de o parte, aratul aduce la suprafaţă straturile fertile ale solului, iar pe de altă parte un om înzestrat cu un plug munceşte cu un randament infinit mai mare decît cu săpăliga. Astfel agricultura şi-a schimbat proporţiile, mutîndu-se de pe peticul de pămînt de lîngă casă — în cîmp. De altfel, apariţia plugului marchează începutul agriculturii propriu-zise, spre deosebire de practica primitivă a agriculturii. Aceasta a însemnat o creştere considerabilă a recoltelor şi, implicit, posibilitatea de a hrăni un număr mai mare de oameni, de a face schimburi comerciale mult mai intense. O altă consecinţă importantă, după cum notează V. Gordon Childe, o constituie faptul că o dată cu introducerea plugului „bărbatul a înlocuit femeia în funcţia de agent al producţiei agricole".

Pornind de la simpla — dar geniala — adaptare a unor mijloace tehnice foarte vechi, plugul s-a transformat treptat trecînd de la forme inferioare la altele superioare, într-un mers nu întotdeauna ascendent. Cornul de animal şi lemnul folosite la început au fost înlocuite cu bronzul şi fierul pentru că, mai ales în condiţiile unei tracţiuni animale puternice, cele dintîi s-au dovedit a fi foarte puţin rezistente.

În cursul îndelungatei existenţe a plugului au apărut treptat elementele ajutătoare importante care i-au mărit eficacitatea : roata — pentru mai multă stabilitate, cuţitul — pentru tăierea brazdei, cormana — pentru întoarcerea acesteia. Printre perfecţionările mai importante se numără plugul-semănătoare creat în Babilon în jurul anului 2 000 î.e.n. Cîteva reprezentări grafice ale acestui plug se păstrează la vestitul British Museum. În mod inexplicabil, el nu s-a răspîndit prea mult, cu toate că a fost utilizat aproximativ două milenii.

Deşi perfecţionările aduse plugului au fost continue, „secolul de aur" al acestei unelte a fost veacul al XIX-lea, cînd i-au fost adaptate mecanismele de reglare şi cînd au fost părăsite definitiv organele de lemn. Definitiv dar... cu anumite excepţii, căci există şi astăzi, încă în lume, locuri unde aratul se face cu mijloace extrem de primitive.

În anul 1838, publicaţia franceză — „Journal de l'agriculture" anunţa, cu litere mari, „evenimentul anului" şi anume „perfecţionarea plugului de fier". Urmează, în anul 1854, apariţia plugurilor cu avantren, apoi a celor cu tracţiune mecanică (1860), a plugului balansier (1894) etc.

Pe teritoriul ţării noastre, apariţia plugului este semnalată cam cu 1 700 de ani î.e.n. Cercetările arheologice au dezvăluit, pentru perioada dinaintea cuceririi romane, existenţa unui fier de plug dacic. Acesta avea forma unei bare masive, aplatizate, cu vîrful triunghiular, asemănător unei „linguri prevăzute cu o puternică nervură mediană şi terminat într-un cîrlig de fixare". I. H. Crişan).

Contribuţia românească la îmbunătăţirea continuă a plugului a cunoscut un moment semnificativ la jumătatea secolului trecut. Într-adevăr, în numărul său din 22 martie 1842, „Albina românească" scria despre un anume Iosif Caruzu, maistru din Iepureni (Iaşi), care a realizat „o nouă aflare, destul de interesantă pentru lucrătorii de pămînt şi iubitorii de ramul agronomic (...) Cu chipul acesta, plugul poate să slujească şi pînă la trîizeci de ani".

Plugul a parcurs cîteva milenii, rezistînd pînă acum destul de bine timpului. Deşi anumite indicii par să vestească apariţia unei tehnici noi de semănat, care exclude aratul, epoca plugului, socotim, nu face nici pe departe impresia că se apropie de sfîrşit.

A. COSTA
C. ROSKE

Există şi astăzi, din păcate, locuri pe glob unde se ară cu pluguri străvechi. Sînt locuri din care foamea nu a fost încă izgonită.

ORIZONTURI

În ultimii ani, mecanizarea producţiei agricole în R. D. Germană a cunoscut o intensificare deosebită, ca urmare a creşterii volumului de investiţii, destinate agriculturii. În imagine : la cooperativa de producţie „Ernst Thälmann", din Königsborn, se efectuează însămînţările de primăvară.

O NOUĂ UZINĂ CHIMICĂ ÎN R.P.D. COREEANĂ

La uzina chimică din Aodji (R.P.D. Coreeană) a intrat în funcţiune o secţie pentru producerea de îngrăşăminte chimice azotoase. Procesele de producţie ale noii secţii sînt automatizate sau semiautomatizate.

EPIZOOTIE DE PESTĂ AFRICANĂ

Preşedintele Federaţiei crescătorilor de animale din Italia a propus să fie sacrificaţi toţi porcii care au fost contaminaţi de pesta porcină, cunoscută şi sub numele de pesta africană.

Această epizootie, împotriva căreia nu există vaccin, a lovit diverse regiuni ale Italiei, şi în special, regiunea romană. Pesta ameninţă întregul patrimoniu porcin al ţării, evaluat la 5—6 milioane de capete.

VACCIN ÎMPOTRIVA ANAPLAZMOZEI CORNUTELOR

Colaboratorii de la staţiunea agricolă experimentală a Universităţii din statul Oklahoma (S.U.A.) au realizat un vaccin împotriva anaplazmozei, o periculoasă maladie a sîngelui cornutelor.

Acest vaccin reduce mortalitatea, pierderile de greutate şi alte manifestări ale anaplazmozei.

De notat că el nu previne întotdeauna îmbolnăvirea, dar reduce substanţial efectele ei negative.

TRACTORUL BD-2 „MIŢUBISI"

Tractorul BD-2 „Miţubisi" este produs de firma „Meiva Trading Ltd". El posedă cîteva dispozitive suspendabile şi poate fi folosit la diverse lucrări. Pentru lucrări agricole se pot monta diverse utilaje. Tractorul prezintă şi o priză de putere.

Puterea motorului Diesel al tractorului este de 28 cp, la un număr nominal de 2 500 rot/min. Tracţiunea maximă la cîrlig este de 2 750 Kgf.

Unghiul maxim de rampă abordabil de această maşină este de 30°.

O PERECHE DE CAI — UN TRACTOR

O fermă de stat din judeţul Baranya (R. P. Ungară) a obţinut, prin selecţionări de cîţiva ani, o nouă rasă de cai foarte potrivită pentru tracţiune. Caii din această rasă sînt foarte puternici, liniştiţi, puţin pretenţioşi. Un cuplu are o forţă de tracţiune egală cu a unui tractor. Noua rasă a fost foarte apreciată de crescătorii din diferite ţări.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băla, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, acad. G. Ionescu-Şişeşti, om de ştiinţă emerit, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon : 17 60 10—17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii

40.000